

ועדה לפיתוח כלכלי ותעסוקה – תמליל

מספר הוועדה : 2

מקום ההתכנסות : אולם המועצה 2

תאריך הוועדה : ט' בחשון תשפ"ה (10.11.2024)

מזכירת הוועדה בדיון : אור בוזגלו

שעת תחילת הוועדה : 16:41

שעות סיום הוועדה : 18:36

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג ו R ים גולד וורק תמלול והקלטה

מרים סלע:

למה אין שולחן עגול בחדר הזה? זה כאילו חובה. חשבתי על זה שבפעם הבאה נעשה את זה שם. בוא נראה מי יגיע. טוב אז שלום לכולם, אחר הצהריים שמרגיש כמו כבר ערב. אנחנו פותחים את הוועדה לפיתוח כלכלי ותעסוקה מספר 2. תודה למי שהגיע, הגיעה והגיע. אנחנו נפגשו פעם אחרונה באוגוסט, הייתה פגישה טובה, פורה. הייתה לתחושתנו כזה מבוא. ואמרנו משם באמת נצלול לעוד תתי דיונים וכו'. ועכשיו אנחנו אחרי חגים, אחרי חופשות קיץ וכו', ובאמת נגביר קצב לראות שאנחנו בכיוון טוב. הדיון היום אני רשמתי ככה שהוא יתמקד באמת באיזשהי תוכנית אסטרטגית למשיכת חברות. בסוף אנחנו כאן בשביל הסיפור של הגברה של מקומות תעסוקה בירושלים, משיכת חברות לירושלים, לראות איך משאירים פה את הצעירים, איך הם מוצאים מספיק מקומות תעסוקה בעבודה שמכבדים אותם, שיכולים לפחות לפחות להשתכר כמו במקומות אחרים בארץ. עכשיו, זה ברור שהמיקוד הזה כן המשימה המרכזית היא באמת של הארלי ותכף תגיע איילה, איילה לונדנר שנכנסה להיות מנהלת פיתוח עסקי בהארלי והיא תציג את עצמה והיא תציג ככה קצת מהחזון שלה והיא באמת חודש בתפקיד אז

איילה לונדנר:

שבוע וחצי.

מרים סלע:

שבוע וחצי באופן רשמי. אבל כן יש הרבה תוכניות, גם יש הרבה באמת דיבור על לאשר בקרוב איזשהי תוכנית שתהיה, תארגן את כל האירוע הזה, אבל אני כן אגיד שמעבר לריקוד של הארלי, שמתעסקת בזה, פיתוח ירושלים שעושה את זה כבר הרבה שנים ויש לה הצלחות בעניין הזה ובאמת אנחנו כולנו מחכים ומצפים לעוד. שותפים גם לא מעט גופים, גם בתוך העירייה, גם מחוץ לעירייה, להצלחה של המשימה הבאמת מורכבת הזאת, באמת משימה מורכבת לירושלים. אמרתי בפעם הקודמת שאנחנו, קראתי פרוטוקולים של הוועדה הזו שהייתה, התכנסה לפני עשר שנים ושמותי לגלות שלמרות שהדיון הוא אותו דיון, אנחנו במקום אחר. כי באמת יש תנופת בנייה מאוד מאוד גדולה בירושלים, אזורי תעסוקה נבנים, גם אזורי תעסוקה שכבר קיימים כמו הר חוצבים הם באמת חזקים ומתבססים, אבל באמת מה שקורה היום בתלפיות שתכף דרור יציג ובכניסה לעיר, ובגב ים שלצפרי לא הצליחו להגיע היום, אנחנו בטח נפגוש אותם בהמשך, ברובע החדשנות ואפילו במלחה, הזכרת כבר את הר חוצבים. זה באמת, לא יודעת לפחות לי זה נותן בימים האלה שהרבה מהדברים נראים שבורים, איזשהו עתיד ותקווה לעיר. פגשתי השבוע איזה משלחת, שגרירים מאמריקה הלטינית ודיבר שם אחד מחברי הכנסת, אמר שישראל היא פתרון לעולם, אז אמרתי אני שירושלים היא פתרון לישראל. שאם נפתור את הבעיות כאן, את האתגרים שיש לנו כאן אז באמת הכל קטן עלינו במדינה. אני באמת מאמינה בזה. אז כמו שאמרתי יש כאן לא מעט גופים, גם רשות התעסוקה, גם חברת עדן, גם המחלקה לאומנות, גם רשות הצעירים. חוץ מהארלי כמובן שהזכרתי. יגיעו לכאן בהמשך גם מרכז הבנייה הישראלי וגם יזמים, זאת אומרת יזמי נדל"ן שבונים את כל אזורי התעסוקה האלה ממש, וגם נציגי חברה אחרת. באמת כולם שותפים למשימה שיש לנו

ביחד. עכשיו אמרתי שלפעמים זה כאילו נשמע טריוויאלי. מה הסיפור ברור שכולם עובדים ביחד אבל רק עצם ההתכנסות הזאת כדי לחשוב ביחד, לשמוע כל אחד את ההתייחסויות שלו על המשימות, על האתגרים, על ההצלחות, וכל אחד שנותן את ההתייחסות מהמקום שלו היא מאוד מאוד חשובה והיא לא תמיד קורית. והפלטפורמה הזאת שהיא פלטפורמה ציבורית ויש פה גם אנשים מבחוץ, מחוץ לעירייה שמגיעים ויכולים לשאול שאלות, ויכולים להעלות כאן נושאים לדיון, היא סופר משמעותית. וזהו אז אנחנו נתחיל עם דרור ונוכל לנהל דיון ותודה לחברי המועצה, ליונתן, אריאל ויהודה שהגיעו. ונתחיל. תודה. נצלול.

דרור לאופר:

טוב אז קודם כל תודה על ההזמנה. אני דרור מחברת עדן, מנהל אגף מע"רים, הכוונה למע"רים החדשים בכניסה לעיר ותלפיות. בעשרים דקות הקרובות אני אציג גם את הפרויקטים עצמם, גם סטטוס איפה אנחנו נמצאים היום. נראה לי נעשה את הקטע של תלפיות, נעצור שנייה שאלות ואז נמשיך לכניסה לעיר.

מרים סלע:

כן.

יהודה רוידינגר:

אפשר שאלה גם ידלקו?

מרים סלע:

לא הצלחנו.

יהודה רוידינגר:

רפאל אפשר שעוד שני מסכים ידלקו? רפאל?

רפאל:

כן אני בא.

מרים סלע:

תודה. רגע יש מישהו ששומע את כל מה שאנחנו אומרים?

דרור לאופר:

שומע את כל מעשיך

מרים סלע:

חוץ מהשם אבל

יהודה רוידינגר:

הכל בפרוטוקול.

דרור לאופר:

טוב אז נתחיל עם תלפיות. בכלל מה מהות הפרויקט. אז תלפיות כולנו מכירים, אזור תעשייה מתיישן שב2021 אושרה תוכנית אב, שהופך אותו למע"ר, למרכז עסקים ראשי, מעורב שימושים. בגדול המספרים הם שני מיליון מטר רבוע של בנייה חדשה. אל תתפסו אותי בדיוק על האחוזים אבל סדר גודל של 50 אחוז מגורים, 50 אחוז משרדים ושטחי מסחר. יש גם קצת דיור מוגן, קצת דיור להשכרה. והמטרה של עדן זה לממש את תוכנית האב. שנייה זה נעלם לי. כן זה עבד לפני שנייה. אני אגע בינתיים בתפקיד של עדן. עדן מוגדרת מכוח הסכם עירייה עדן, כחברה מנהלת בתלפיות. המשמעות של חברה מנהלת

מרים סלע:

יופי יש לנו מסך אחד. שניים?

דרור לאופר:

אני אנסה תוך כדי ככה להתקדם. המשמעות של חברה מנהלת זה אומר שאנחנו אחראיים על תכנון האירוע מא' עד ת'. הכוונה היא גם תכנון ופיתוח מרחב ציבורי. תכנון סטטוטורי בסוף, יש תוכנית אב לתלפיות, מתוכה נגזרים תוכניות מפורטות, שהתוכניות המפורטות אנחנו מדברים על עשרות תוכניות. אנחנו מלווים כל תוכנית ותוכנית, בודקים שגם התוכנית עצמה תואמת את תוכנית האב, שהיא נכונה אדריכלית, עיצובית, גם ציבוריות ותרבותיות, ומשם מעבירים למעשה חוות דעת לעירייה, ומשם מתקדמים עם התוכנית. חוץ מזה יש שם גם הרבה עניין בליצור סוג של מסלול ירוק להיתרים לטבעות. עכשיו מסלול ירוק זה סלוגן, כותרת יפה. בסוף כל יום שעובד בתלפיות, גם בכניסה לעיר, יודע שאם הוא נקלע לאיזשהו חסם, הטלפון הראשון שהוא מרים זה אלינו. ואני חושב שהדבר הזה עובד היטב. המטרה שלנו גם לתת מעטפת שיווקית לכל המהלך הזה. גם ברמת יזמי הנדל"ן, גם ברמת משתמשי הקצה, אני ארחיב על זה בהמשך. התכנון לפיתוח מרחב ציבורי דיברנו, היום בסוף תלפיות היא לא מרחב שנעים ללכת בו. תוכנית האב משנה את זה. אנחנו יוצרים שתי שדרות מרכזיות ברחוב האומן וגם לרחוב הסדנה. שדרות תדמינו חתך רחוב של שדרות רוטשילד או שדרות בן מימון.

יהודה רוידינגר:

המסוף של פייר קניג

דרור לאופר:

נכון יש, גם האוטובוסים יוצאים משם, גם החלק הדרומי של פייר קניג אנחנו מתאימים בו היום חניון ציבורי עם 600 מקומות חנייה. ביצענו הפקעות קשות ומשמעותיות בחלק הדרומי. רחוב פייר קניג ימשיך עד דרך משה ברעם. זאת אומרת תהיה דרך ישירה מצומת אורנים עד דרך משה ברעם. המטרה שלנו גם לתאם בין כלל גורמי התשתית. בסוף יש פה גם מתחמים פרטיים, ציבוריים, יש פה רכבת קלה, יש פה פרויקטים שלנו. אנחנו נתכלל את כל האירוע הזה מבחינה תשתיתית, ונדאג לכל הפרוגרמות הציבוריות. בסוף תלפיות, יגורו פה, זה שכונה ענקית. אוקיי אנחנו מדברים כרגע על עשרת אלפים יחידות דיור, אם אנחנו כוללים גם את הפריפריה זה עשרים אלף יחידות דיור, עשרים אלף יחידות דיור זה מאה אלף איש.

הילה סמוליאנסקי:

תוך כמה זמן אתה משער זה יקרה?

דרור לאופר:

כרגע יש עשרות תוכניות שמקודמות ויתממשו עד סוף העשור הנוכחי. הבליץ המשמעותי של האכלוסין יהיה בתחילת העשור הבא אבל כבר בשנים המאוד קרובות, גם שנה הבאה, שנתיים שלוש, אנחנו נראה עוד מגדל ועוד מגדל ועוד מגדל. גם מגדלי משרדים

יהודה רוידינגר:

זה הזמן להשקיע בקיצור.

מרים סלע:

דרור אתם עובדים למשל עם הילה ורשות הצעירים וכן בכל מה שקשור לפיתוח המרחב הציבורי, לשימושי ציבור לצעירים?

דרור לאופר:

קודם כל כן. אנחנו בדיוק נפגשים בשבוע הבא. אבל כן יש פה בסוף גם, כל העולם של הפרוגרמה לשימושים ציבוריים, יש פה תשתית מעולה לשיתוף פעולה. אנחנו

חן דיין:

טוב זה נעשה בשיתוף עם העירייה, הם לא מחליטים לבד כן. אני הצטרפתי כבר אחרי.

יהודה רוידינגר:

אני רק יש לי שאלה. כאילו יש לכם פה המון מטלות

דרור לאופר:

כן

יהודה רוידינגר:

מה עם פינוי של כל המוסכים שהעיר צריכה אותם? איפה זה נכנס לתוך כל העבודה שלכם?

⋮

דרור
אז אני אגע בזה. ככה, בגדול תוכנית האב לוקחת אזור תעשייה מתיישן ואת רוב השטחים מייעדת למגורים, משרדים ומסחר. בחלק הדרומי של תוכנית האב, מה שנקרא השטח הסגול, זה פחות או יותר האזור של בין רחוב האומן, חרשי הברזל, משה ברעם, זה השטח שגם במצב העתידי של תלפיות מיועד לתעשייה ומלאכה. הכוונה היא, תוכנית האב מייצרת שם מבנים מרקמיים, לא מגדלים. מבנים של עשר, שתים עשרה קומות, שבקומת הקרקע אתה תראה את המוסך, מעליו את המלאכה, את התעשייה. ברור לנו שהתעשייה ומלאכה צריכה להישאר בעיר, אבל כן היא נודדת לדרומה של תלפיות.

יהודה רוידינגר:

וזה לא יהיה ככה הסלאמס של תלפיות?

דרור לאופר:

אני לא חושב. אני חושב שהיום כשמדמיינים מוסך, מדמיינים אותו כאיזשהו מבנה עם פחונים

יהודה רוידינגר:

מרגישים את זה אבל עדיין שמן.

דרור לאופר:

אני מניח, בוא נגיד ככה בתצורה העתידית אני חושב שזה יהיה מודל שאנחנו נראה יותר באירופה אבל כן צריך להגיד שבאזור הזה של התעשייה ומלאכה אנחנו לא מכניסים מגורים. (ל.ב.) חושב גם על הדברים האלה. יש פה סרטון קצר שתיים וחצי דקות שככה אורז את כל הסיפור.

(שומעים מהסרטון):

כל החיים אנחנו במירוץ. אין זמן לכלום. דמיינו מקום שבו לא צריך לרדוף אחרי הזמן. כי בית הספר נמצא במרחק חמש דקות. ביי חמודים. ביי אבא. והמשרד חמש דקות משם. יונתן איפה אוכלים היום? שאלה טובה, מה שבטוח, ייקח רק חמש דקות להגיע לשם. ברגל. היי סיון, אני רוצה את ההמבורגר היום. זה ייקח חמש דקות. אלא מה? חמש דקות זה גם הזמן שייקח לכם להגיע לפארק אחרי העבודה. כדי להוריד את כל האוכל. שלושה קווים של רכבת קלה ייקחו אתכם לכל נקודה בעיר. לא שחסר מה לעשות פה בשכונה. רובע תלפיות בירושלים צומח ומתפתח עם שדרוג המרחב הציבורי ועירוב שימושים מתקדם. נגישות מושלמת לתחבורה ציבורית, מבני תרבות, בתי ספר ייחודים לאומנות וחדשנות. קולינריה פורצת דרך, בתי קפה וחיי לילה. וכל אלה מתחברים לכל

מקום בעיר. רק בחמש דקות. בואו לגלות הזדמנויות נדל"ניות, תחבורתיות, אורבניות, יצירתיות ועוד שלל הטבות ממשלתיות בלעדיות. תלפיות עוברת מהפך ועכשיו זו ההזדמנות שלכם להצטרף. אז אם עוד לא גיליתם, זה הזמן לגלות, תלפיות, רובע בחמש דקות. טוב מאמי הם הבינו אתה בא? כן כן, חמש דקות).

מרים סלע:

למי הסרט הזה?

דרור לאופר:

יזמים ומשקיעים, אבל אני חושב שהוא גם פונה בסוף ל

מרים סלע:

משתמשי קצה.

דרור לאופר:

משתמשי קצה, גם משרדים וגם התושבים עצמם. המטרה באמת להיות רובע של חמש דקות.

מרים סלע:

אבל יש כאילו אתם מייעדים לזה לתלפיות איזשהו בידול למשל מהכניסה לעיר או מהר חוצבים? או מרובע החדשנות? כאילו נגיד, לא יודעת היה איזה דיבור אני זוכרת פעם ששמעתי שתלפיות תהיה המקום שסטארטאפים יישבו בו.

דרור לאופר:

אז קודם כל היום כבר במצב הקיים יש כמה עשרות סטארטאפים. לא חברות הייטק גדולות אבל כמה עשרות סטארטאפים שכבר נמצאים בתלפיות. הבידול לצורך העניין מהכניסה לעיר, קודם כל בכניסה לעיר כמעט ואין מגורים, גם מגורים שיש הם לא מגורים שמיועדים עכשיו למשפחות, מבני ציבור ובתי ספר. זאת אומרת הכוונה של ממש מע"ר ראשי, של משפחות זה משהו שהוא מסביב, לא בתוך. מבחינת משתמשי הקצה, כניסה לעיר מיועדת לגופים שהם יותר בקנה מידה ארצי. גם בינלאומי. תלפיות מיועדת יותר לרמה המקומית. אנחנו נדבר עכשיו על ההזדמנויות. מבחינה תחבורתית תלפיות עוברת מהפך אבל עדיין בסוף כמובן היא לא נגישה למרכז כמו הכניסה לעיר. וזה שורש הבידול. מבחינה

מרים סלע:

כביש שש עשרה, טוב זה לא רכבת כבדה, אבל כביש שש עשרה

דרור לאופר:

כביש שש עשרה זה מעניין

מרים סלע:

מתקרב אבל לכניסה לעיר.

דרור לאופר:

נכון. מי שלא מכיר כביש 16 שהיום נעצר ברחוב הרצוג, הגן הבוטני, ימשיך. כרגע הוא נמצא בתכנון ראשוני, של הארכה שלו. והוא ימשיך עד לדרום תלפיות, יתחבר לדרך משה ברעם. זה כן הופך את זה לכניסה הדרומית החדשה לעיר.

אריאל גולן:

מה זה עילי או תת קרקעי?

דרור לאופר:

תת קרקעי. מתחת לכל אזור רסקו ולקטמונים. כרגע הוא נמצא בתכנון ראשוני.

יהודה רוידינגר:

שירחיבו את צוואר הבקבוק למבשרת

דרור לאופר:

כן. זה משהו

אריאל גולן:

שיוצר (ל.ב) כמה דקות.

דרור לאופר:

אני מניח שהוא ייכנס לביצוע, תחילת ביצוע בסוף העשור הנוכחי. מבחינת קווי רכבת קלה, הקו התכלת, הקו הכחול, עוד שנייה אתם תראו את המיקומים המדויקים. והקו הסגול, כשהקו הכחול כבר העבודות מתחילות לצורך העניין מחר בבוקר. תחנת רכבת ישראל בסמוך, הכוונה כמובן לתחנת (ל.ב) שברור לנו היא לא יושבת בתוך הרובע. היינו שמחים מאוד לייצר עוד כניסה, הדבר הזה גם נידון עם מהנדס העיר. אבל אז תחנת רכבת ישראל בתוך תלפיות הייתה יכולה להועיל מאוד ללא ספק.

מרים סלע:

תחנת רכבת כבדה.

יהודה רוידינגר:

כבדה כן.

דרור לאופר:

עכשיו בגדול

יהודה רוידינגר:

ממשיך עד פארק המסילה.

דרור לאופר:

בגדול

יונתן פלג:

זה בדיוק מה שיקרה. זה בדיוק מה שיקרה.

מרים סלע:

שמה?

יונתן פלג:

שבסוף תמשיך, כיוון שכבר הפרזנטור פה קרוב ליונתן אז אני מרשה לעצמי. זאת אומרת החמש דקות הזה זה מאוד יומרני ורעיון מדהים, החמש דקות הזה מצריך שההליכיות תהיה סבירה. כרגע היא לא קרובה לזה, למרות שיש שם כבר עצים (ל.ב) וכל ההדמיות פה, אפשר לראות יופי יופי עצים בני תשעים מאה שנה באירופה, בפועל פה זה לא קורה, בטח לא כשכל התוכניות האלה כוללות היתרי כריתה של הרבה מאוד עצים.

דרור לאופר:

אז אני אתייחס לזה.

יונתן פלג:

פארק המסילה שהוא ממש הפך פה ללא יודע, היה שם איזה חצי דקה לדעתי לפארק המסילה, לא מוגן סטטוטורית זאת אומרת כל הטבעות האלה שמאשרים בתלפיות, לא מתלווה לזה איזשהי הגנה סטטוטורית על מרחב ציבורי ירוק שכבר קיים בשטח, פנינה אדירה וצריך להגן עליה. אחרת מה שאמרת זה בדיוק מה שיקרה. כי הרי בונים פה על מה? על כביש 16 שעוד לא יצא לתכנון. ומאוד אופטימי אם הוא יתחיל בביצוע בעוד קידומת של שתיים משהו. קווי (ל.ב) שבוא נראה את זה קורה, תקציב המדינה כבר חתכו את תקציבי פיתוח כולל תחבורה. בוא נראה איך זה לא משפיע על עיר הבירה וזה בלי להגיד על המשבר הכלכלי הכולל שמדינת ישראל נכנסת אליו וישפיע גם על

ירושלים שהיא לא בדיוק עיר שמצליחה להחזיק את עצמה כלכלית. זאת אומרת כל הסיפור הזה של תלפיות הוא מאוד יפה במצגת, אבל בפועל אני באמת מאמין שיש מצב שזה יהיה חייב להיות רובע הליכה, כי הכל יהיה פקוק בדרך לשם, כי הרכבת הקלה לא תגיע לשם וגם לא כביש 16. זאת אומרת אם אתה שם, אתה תצטרך ללכת ואז צריך לדאוג גם שההליכה הזאת תהיה סבירה, וזה לא בא לידי ביטוי כרגע בכמות.

דרור לאופר:

אז אני אתייחס פה לכמה נקודות. ככה, נתחיל שנייה עם הצד התחבורתי. כשבסוף אנחנו מדברים על רובע בחמש דקות, הסיפור של כביש 16 לא רלוונטי פה. הסיפור של תחנת רכבת ישראל גם לא רלוונטי. הסיפור שרלוונטי זה המעונות, זה בתי הספר, זה מבני תרבות, זה כל מבני הציבור. זה המשרד שלמעלה והדירה שלמטה, זה החמש דקות. אוקיי? זה עניין ראשוני. מבחינה תחבורתית הקו הכחול והקו התכלת עובדה גמורה, לצורך העניין

יונתן פלג:

כך שמעתי ב-19 20 כשגרתי בעמק רפאים ואמרו לי שמחר מתחילות העבודות.

דרור לאופר:

אני לא רואה את הדבר הזה, אני חושב שהוא עבר את נקודת האל חזור, עבודות התשתית התחילו גם תוך עניין של חודש חודשיים, זה לא דבר שכבר יכול ללכת אחורה. ואני מאמין שגם בתקופת מיתון כלכלי ברמה ארצית, בסוף

יהודה רוידינגר:

לכאורה השקעה בתשתיות יכולה לעזור

דרור לאופר:

ההשקעה בתשתיות היא הפתרון הראשון פחות או יותר

יונתן פלג:

במדינה שמתנהלת בצורה כלכלית הגיונית ולא

יהודה רוידינגר:

יש לה את שר האוצר הכי

יונתן פלג:

השקעות לעצלנים אבל זה לא

יהודה רוידינגר:

שר האוצר הכי חכם בחמישים שנה האחרונות.

מרים סלע:

דווקא זה שאלה טובה. מה הסרטון הזה הוא כאילו אנחנו יודעים מה המצב היום של יזמים שרוצים להשקיע בתלפיות? מה סדר הגודל?

דרור לאופר:

כן כן כן . השקף האחרון בדיוק מדבר על זה. אני רק אגע לגבי ההליכות. ברור לנו שהיום המצב בתלפיות הוא לא נעים ללכת בתלפיות. ברור לנו. תכנון המרחב הציבורי והפיתוח שלו זה לא, אני יודע שההדמיה הזאת אולי יפה מדי, אבל הוא לא יהיה דומה למה שאנחנו מכירים היום. באופן, השינויים הם באופן דרמטי. אז תנסה ככה למחוק את תלפיות שאתה מכיר היום.

יונתן פלג:

אבל אני לא יכול למחוק את הדבר הזה כשאני חושב על רובע הכניסה לעיר. התכתבנו קצת על ההצללה ותחנות האוטובוס סביב תחנת נבון. בסופו של דבר זה לא אירוע של שנה שנתיים. זה אירוע של עשור שהולך לדכא אנשים מלהגיע למקום הזה, וזה עד שהגעת למצב שבו ענית על הקול הקורא, שתלת את העצים הבוגרים נניח, עשית את הבורות בעומק שהוא רלוונטי ולא כמו פה ביפו שהעצים לא יגדלו יותר ממה שהם. ספוילר לכל מי שמצפה לראות את עצי המיש ברחוב יפו גדלים, הם לא יגדלו יותר כי נתנו להם חצי מטר לשורשים. כל הדברים האלה כאילו פתרו אותם? כל טעויות העבר פה יש מי שחשב על זה כבר?

דרור לאופר:

אני ארוץ עם המצגת, אתה תראה חתכי רחוב חדשים, רחוב האומן ורחוב הסדנא בפייר קניג, שוב זה לא מה שאנחנו (ל.ב) ספציפית לגבי העצים

עמית גליה:

מטר וחצי

דרור לאופר:

ההשקעה שלנו בבורות, בבורות נטיעה אמיתיים שבסוף זה הסיפור, ועצים בוגרים, אני לא מכיר מקום אחר בעיר שמושקעות בו (ל.ב) כאלה. אני דווקא מאמין שהעצים כן יגיעו לגדלים האלה. וההליכה תהיה הרבה יותר נעימה ומוצללת. לגבי ההזדמנויות הנדל"ניות אנחנו מדברים על סך הכל שני מיליון מטר רבוע של בנייה חדשה, חצי מגורים חצי תעסוקה. מבחינת פיתוח המרחב הציבורי דיברנו בדיוק הרגע, גם רחוב פייר קניג שהיום שוב יש שם מדרכות לפעמים של מטר, משנה לחלוטין

את החתך שלו. עם שביל אופניים, מדרכות רחבות, עצים, צל, כל מה שטוב. גם צריך לדבר על מה שקורה היום בתלפיות. היום יש דנא מעניין, ייחודי, יצירתי בתלפיות, שחובה עלינו גם לשמור אותו. תכף כבר נרחיב עוד. זה קצת תמונות מפרויקט ציורי הקיר של אבן בתלפיות. זה פרויקט שברור לנו שרובו זמני, אבל המטרה שלו גם לתת כיוון, ככה (ל.ב) את כל הצד של התרבות והאומנות בתלפיות.

מרים סלע:

הוא זמני בגלל שזה בניינים מיועדים להריסה?

יהודה רוידינגר:

חלקם כן. הנה מה שאת רואה את הגדול הזה

מרים סלע:

חבל, יפהפיה.

יהודה רוידינגר:

עכשיו בשימור יגידו לשמר את החזית של

דרור לאופר:

אולי זה גם יבוא. כאן בשקף הזה קודם כל אנחנו רואים את המרחב שנקרא תלפיות. תלפיות מצומת אורנים עד דרך משה ברעם, פחות או יותר לקראת לאורך פארק המסילה. והגבול המזרחי שלנו דרך חברון. אנחנו באדום רואים את העוגנים הציבוריים שכבר קיימים בתלפיות. פיקוקאית, מי שלא מכיר, מייק אנד ספייס, סופר חמוד לילדים, מחכה שהילדים שלי יגיעו לגילאים הרלוונטיים ויילכו לשם. פרויקט שלא אנחנו מפעילים, תמכנו בהקמה שלו. מקום מקסים ממליץ לכם לקפוץ. הצוללת, כולכם מכירים, יש את סדנאות האומנים ברחוב האומן. יש את סדנאות האומנים החדשות במתחם סופרים שייפתחו במהלך השנה הבאה.

מרים סלע:

טריומף

דרור לאופר:

כן וטריומף. מתחם תרבות הפרסה, איפה שהיה רב חן של רמי לוי, עדן יזמה, הקימה מרכז שמאגד ארבעה בתי ספר למחול, שבסוף הדבר הזה הוא זמני, אנחנו עובדים גם על הפתרון הקבוע. מכללת קריית אונו עברה לתלפיות, מי שלא מכיר רחוב התעשייה פינת יד חרוצים, ובחלק הדרומי אנחנו רואים פה את חניון פייר קניג שזה פרויקט בפרט של הפקעה והמשך של רחוב פייר קניג עד דרך משה ברעם והקמת חניון ציבורי עם 600 מקומות חנייה.

הילה סמוליאנסקי:

יש עוד מרכז אומנים אגב בסם שפיגל הישן, שעבר למתחם מנורה פה במרכז העיר, יש שם באופן אורגני עדיין צצו שם כן גם תנועת תרבות נכנסה לשם וגם יהיו שם עוד גופים.

לירון דובר:

דרור יש לי שאלה. החברות עכשיו שמפוזרות חברות הסטארטאפ אני יודעת על עשר חברות

יהודה רוידינגר:

הבניין של סם שפיגל ייהרס.

לירון דובר:

אמורות להתרכז להגיע (ל.ב.)

מרים סלע:

רגע רגע זה ממש, זה שאלה מאוד חשובה.

לירון דובר:

כי אני רוצה לדעת מה היתרונות שלהם יהיה לעזור את המקום, שכר הדירה יותר נמוך והכל וזה, לעבור (ל.ב.)

דרור לאופר:

הסטארטאפים שיושבים היום בתלפיות בסוף יושבים במקומות שלא, לא באמת מיועדים לדבר הזה. אנחנו רואים עכשיו סוג של

מרים סלע:

כי אין תשתיות מותאמות?

דרור לאופר:

זה בסוף כן תשתית די ישנה

לירון דובר:

יש שם חברה למשל של מאתיים איש אבל מאה יושבים בתלפיות. משהו מטורף, מעל גודנייט סנטר כן? לצורך העניין, וזה לדעתי משהו שלגמרי יכול להשתלב בתוך הרובע, מבחינת

דרור לאופר:

אז אנחנו יודעים שלמתחם של טריומף שזה בסוף מגדל המשרדים הראשון, אנחנו מבינים שיש שם כמה מגעים בדיוק עם אותן חברות, אבל המטרה שלנו קודם כל מעבר ללהביא כמובן גופים וחברות חדשות, זה לשמר את כל הקיימים, וזה בסוף התשתית.

לירון דובר:

לא, אני מדברת על הקיימים שבתלפיות

דרור לאופר:

לגמרי

לירון דובר:

האם המטרה לנקז אותם לשם?

דרור לאופר:

כן, לגמרי. בצהוב אנחנו רואים את יזמי הנדל"ן שכבר נמצאים בתלפיות, ויש פה גופים רציניים. אני אומר גופים רציניים זה מעניין אותנו כי בסוף התפיסה שלנו זה שחברת נדל"ן או חברת נדל"ן מניב חזקה, תדאג גם להביא את משתמשי הקצה הטובים יותר שלוקחים גם שטחים יותר נרחבים, אלה אולי שלא נמצאים היום בירושלים, ולכן אנחנו רואים ערך בדבר הזה.

יונתן פלג:

יש היטלי השבחה עליהם או שזה אזור בפטור?

דרור לאופר:

לא, יש פה היטלי השבחה.

יונתן פלג:

כמה אמרו להכניס?

דרור לאופר:

אנחנו מדברים על מיליארדים. בגדול הכל עם היטלי השבחה חוץ מהאזור הזה של ההתחדשות העירונית. כל

מרים סלע:

אבל סליחה שאני מקשה כי זה באמת מטריד אותי. בונים מיליון מטר רבוע בכניסה לעיר וכאן עוד מיליון נקודה שתיים, ואתה אומר שזה לא יהיה כמו הכניסה לעיר כי אין לזה את הנגישות של הכניסה לעיר אז אני מנסה, נגיד אני עכשיו יזמית נדל"ן, אני מנסה לחשוב מה, כי זה לא שכן לילה

יגיעו לכאן מייקרוסופט וגוגל, מייקרוסופט כבר נמצאים אבל זה לא שכן לילה יגיעו לכאן חברות,
פירמות מאוד מאוד גדולות ויפתחו

יהודה רוידינגר:

לא יגיע. (ל.ב) לא יגיע.

מרים סלע:

לא, אנחנו מקווים מאוד שכן, אבל אני אומרת הבניינים האלה, החשש שלי זה שאו שלא יתחילו
לבנות אותם, כי לא יראו מה

יהודה רוידינגר:

חמישים אחוז לא (ל.ב)

מרים סלע:

כי לא יתחילו לבנות אותם כי לא בטוח מי יגיע, או שיבנו אותם ואז הם יישארו ריקים. זאת אומרת
אני מנסה להבין, טוב אני מניחה שגם לירון יכולה להתייחס.

דרור לאופר:

אני אתן עמית, אני אעשה שנייה סדר גם מבחינתנו. בעדן יש לנו את עמית שעובדת איתי, תלפיות,
יש את רביד שעובדת איתי על הכניסה לעיר.

עמית גליה:

היה לנו לפני חודש פגישה עם השיווק של סופרים. בדיוק בגלל מה שאת מתארת. רצינו לדעת מה
הבעיות שלהם, אם יש להם איזשהם חסמים, ודיברנו עם המערכת שיווק שלהם, ואמרו לנו תקשיבו
אנחנו לא התאמצנו יותר מדי, ואנחנו בתשעים אחוז שיווק. זאת אומרת הם כבר רצו לרוץ איתנו על
שלב ג' של ההיתר כי הם בלחץ שהם הבטיחו כבר למשתמשי הקצה תאריך, והם לא בטוחים שהם
יצליחו לעמוד בו.

יונתן פלג:

תשעים אחוז מכלל הפרויקט או (ל.ב)

עמית גליה:

תשעים אחוז מכלל הבניין שכבר משווק, והם עוד הם כיום בבנייה של הקומה ה-14. זאת אומרת יש
להם עוד פחות או יותר 16 קומות לבנות וזה האירוע. ובאמת היינו סקפטיים והיינו גם בהלם טוב
וחיובי ואמרנו אוקיי יש פה, כאילו יש פה אירוע. ואנשים רוצים לבוא.

מרים סלע:

איזה סוג של כאילו הם יודעים להגיד מה?

עמית גליה:

אז הם אמרו פחות או יותר חמישים אחוז של מקצועות חופשיים, אם זה משרדי עורכי דין וראיית חשבון. דיברו איתנו גם על שתי חברות הייטק שלקחו כבר קומה וחצי שתיים. קומה מסחרית, גם כבר כולה בתפוסה מלאה של שיווק, אנחנו

דרור לאופר:

זה אני גם אחר כך נציג לכם בדיוק מה הסטטוס

מרים סלע:

אנחנו הופכים להיות בירה של פירמת עורכי דין ורואי חשבון.

דרור לאופר:

אני חושב שיש פה תהליך

יהודה רוידינגר:

זה הכל בשביל שאלי מלכה לא יגיד למה הוא לוקח את כל עורכי הדין של תל אביב.

מרים סלע:

בסדר אולי זה תצמח פה אליטה של רואי חשבון ועורכי דין.

דרור לאופר:

אני חושב שהמגדלים האלה בסוף לא יהיו ריקים. יזם, בטח עם ניסיון, שמקים מגדל משרדים, בודק לפחות פעמיים לפני שהוא מוציא את היתר הבנייה, מה מצב השוק. כן צריך להגיד שבסוף יש פה עוד שני מהלכים משלימים. מהלך משלים אחד זה הסיפור של ההיתר לשימוש חורג. סתם לדוגמה באזור רחביה, אולי גם קצת מרכז העיר, שאם האכלוס המאסיבי, זה לא עכשיו, זה עוד שלוש שנים, עוד ארבע שנים. אם האכלוס המאסיבי של הכניסה לעיר, חלק מתלפיות, זה הזמן להפסיק אותו, אוקיי? זה גם ייצר היצע יחידות דיור, במרכז העיר וברחביה ובעוד שכונות העיר, ומצד שני יפנה אותם גם להתאכלס פה. אז זה מהלך עוטף אבל חד משמעית להביא חברות מחוץ לעיר זה אתגר ש

מרים סלע:

לא, זה כאילו כל הדברים מה שהראית בסרטון זה דברים מצוינים אבל באמת מרחב ציבורי מפותח ואווירה תוססת ברחוב, ומסחר, מסחר שישלים את כל הדבר הזה, בסוף אני מניחה שחברה כמו לא

יודעת מה, פייבר, שרוצה להגיע ולקחת משרדים בתלפיות באחד המגדלים, היא מחפשת שלעובדים שלה יהיה את השירותים הבסיסיים שעובדים בחברות כאלה צריכים.

יהודה רוידינגר:

צריכים שם גם מעונות, כשתכננו שם מעונות תכננו שגם ייתנו מענה לילדי עובדים.

מרים סלע:

יש שם מעונות?

יהודה רוידינגר:

שיהיה גם לילדי עובדים, לא רק לילדי, אלה שגרים.

מרים סלע:

יפה. טוב תכף ניסן גם יספר לנו על הר חוצבים שזה מקרה בוחן דווקא

אריאל גולן:

להר חוצבים אי אפשר לעשות מעונות שם, יש שם חומרים מסוכנים.

ניסן ליבלוין:

זה לא נכון. יש מעון.

מרים סלע:

אבל טוב בואו נסיים עם תלפיות

דרור לאופר:

שקף אחרון של תלפיות. שקף אחרון של תלפיות שבא להמחיש את המצב התכנוני, אז היום אפשר להגיד שיש בליץ תכנוני בתלפיות. אני מזכיר שוב יש שם תוכנית אב, מכוחה כל מתחם צריך לקדם תב"ע מפורטת למתחם שלו, שתואמת את תוכנית האב. גם אנחנו במצב שבו יש שבעה מתחמים, כל הירוקים שכבר נמצאים בביצוע. מי שנמצא בביצוע רובם כבר יאוכלסו תוך שנתיים שלוש, יש גם את מתחם סופרים שכבר ממש שנה הבאה. מתחם כלמוביל זה איפה שדקאתלון יושבים. דקאתלון מניח שכולם באיזשהו אופן משתמשים. זה עבודה פרטנית, קודמים בתפקיד, תכלס ידע האמת שבמקור הם היו אמורים להגיע לכאן

ניסן ליבלוין:

אבל סליחה, מצליח הדקאתלון

דרור לאופר:

דקאתלון אני חושב שמצליח מאוד.

מרים סלע:

אני הייתי שם בערב יום כיפור לקנות קורקינט לבת שלי ומפוצץ.

יהודה רוידינגר:

זה כמו להיכנס לחנות מעילים בגשם הראשון.

דרור לאופר:

אני אדבר בשבחו של גיא, קודמי בתפקיד. בזמנו התביית על דקאתלון ואיקאה, לצערנו איקאה לא עבד, אבל כן. לא מצאו קרקעות מספיק גדולות, יכול להיות שזה גם (ל.ב) פחות מתאימה להם. אבל דקאתלון עבד, פתחו, אני חושב שהדבר הזה משגשג. בסופו של דבר, יכול להיות שהם גם היו באים לבד אבל ההנעה הזאת, אני חושב שבטח הועילה. אז יש לנו שבעה מתחמים לביצוע, יש לנו עוד שבעה מתחמים עם תוכנית מאושרת. זה אומר שלצורך העניין מחר בבוקר, יכולים כבר להוציא היתר בנייה ולהתקדם. אנחנו יודעים גם שכל, כמעט כל השבעה האלה באמת הולכים להוציא מחר היתר בנייה. ויש לנו עוד 16 מתחמים.

יהודה רוידינגר:

הצהובים נכון?

דרור לאופר:

הצהובים, הצהובים זה עם תוכנית מאושרת לפני היתר בנייה. כל האדומים אלה מתחמים שנמצאים עכשיו בתוכניות מפורטות, חלקם בשלבים ראשוניים כמו המתחם של נצבה, חלקם בשלבים מאוד מתקדמים. כמו לב תלפיות או קניון הדר אפילו. קניון הדר גם הגיש תוכנית עכשיו, לא הריסה מוחלטת אבל מיני פינוי בינוי. אם אנחנו סופרים רק את הדברים האלה אוקיי הדברים האלה כבר מתקדמים. אנחנו מגיעים פה לסדר גודל של חצי מיליון מטר של מסחר ותעסוקה ועוד יש לנו פה רק עשרת אלפים יחידות דיור. אני מאמין שבסוף יזמי נדל"ן שבחרים ללכת בציר הזה, מאמינים, מאמינים במוצר. אז זה תלפיות.

מרים סלע:

אז נעשה מהיר על הכניסה לעיר.

דרור לאופר:

אוקיי כמה זמן יש לי?

מרים סלע:

ממש קח ארבע דקות.

דרור לאופר:

טוב אני אריץ את זה קצת יותר מהיר. הכניסה לעיר, קודם כל

מרים סלע:

אנחנו רואים את המגדלים עולים לשמיים אז

דרור לאופר:

כן. אז קודם כל הכניסה לעיר נמצאת בשלב יותר מתקדם מתלפיות. הכניסה לעיר נוצרה, היא קודם כל פרויקט לאומי. היא נולדה מתוקף החלטת ממשלה והסכם שנחתם בין משרדי ממשלה ועיריית ירושלים. הפרויקט עצמו מייצר מע"ר חדש ומרכז תחבורתי משולב עם מיליון מאתיים מטר רבוע של בנייה חדשה. כאן אנחנו רואים את מתחמי הפרויקט. הגבול של הפרויקט מצפון רחוב יפו, ממערב רחוב הרצל, דרך רבין מדרום, וכאן אנחנו מגיעים עד אזור כולל מתחם בנייני האומה, היכלי המשפט והפרקליטות, ממש עד האזור של השוק. כאן זה כבר אגריפס. וסרטון.

(שומעים מהסרטון:

ניו יורק, סוף המאה ה-18. למרגלות (ל.ב) בוול סטריט התאספו סוחרים כדי לסחור בניירות ערך. המקום משגשג בזכות הקירבה של הסוחרים זה לזה והופך בערבות הימים למרכז הפיננסי החשוב בעולם. בפרט סן פרנסיסקו, שימש בעבר לפרויקטים של הצי האמריקאי ונאס"א. סביבם התרכזו חברות שסיפקו שירותים לאותם ארגונים ממשלתיים. יחד עם אוניברסיטת סטנפורד שהוקמה באזור, הפך המקום למה שמכונה היום עמק הסיליקון. ההיסטוריה מוכיחה ששילוב בין ממשל, אקדמיה, מרכז עסקי ותרבותי, יחד עם דרכי גישה נוחות, (ל.ב) לסיפורי הצלחה. בדיוק כמו ברובע הכניסה לירושלים. מיליון ורבע מטרים רבועים של הזדמנויות, (ל.ב) אלף מקומות עבודה. עשרים מגדלי עסקים, מסחר, מלונאות (ל.ב) סטארטאפים, קריית ממשלה. היכלי המשפט והפרקליטות, כולם יוצרים מרחב עירוני פעיל ומחובר. בעיר שחבורה ורושתה לה יחדיו, מתחברים לרובע אחד רכבת ישראל, שלושה קווים של רכבת קלה, תחנת אוטובוסים מרכזית לצד שלושה קילומטרים של שבילי אופניים ומסלולים להולכי רגל. כביש מספר אחת, דרך בגין, חניון ציבורי תת קרקעי והפרדה מפלסית בשדרות שז"ר הופכים את הרובע למרכז התחבורתי הגדול והמשולב בישראל. ואני עוד לא מדבר על מרחבי התרבות והבילוי המטורפים שיקומו כאן. כשגולת הכותרת היא בנייני האומה, שעתיד להיות מרכז הקונגרסים הגדול במזרח התיכון. הרובע הוא הרובע הראשון בישראל שקיבל את תקן ליד היוקרתי לבנייה ירוקה ונהנה מהטבות ממשלתיות מרחיקות לכת. ועל הפלא האדריכלי הזה מנצחת חברת טופוסק אחד. מחברות אדריכלות הנוף המובילות בעולם. אז כן, עכשיו זה הזמן

של ירושלים לעשות היסטוריה. כאנשי עסקים שיודעים לזהות הזדמנויות, באיזה צד של ההיסטוריה אתם רוצים להיות?)

דרור לאופר:

טוב אני יודע שקצת דרמטי

מרים סלע:

סרטונים יפהפיים. השאלה אם הפרזנטור עובר לגור בירושלים.

הילה סמוליאנסקי:

זהו זה מיכאל אלוני אני מבינה שהוא נכס.

מרים סלע:

תן לנו רק ממש ממש בקצרה מה קורה היום בכניסה לעיר מבחינת שיווקים?

דרור לאופר:

טוב, מאה אחוז. על מרכז התרבות אני לא מרחיב, נראה לי שמעתם מספיק. קצת הדמיות אני מגיע לזה. כאן אנחנו מכיוון מערב, בנייני האומה במרכז, מגדל מרום. זה הקומפלקס של בסר. הקומפלקס הזה

מרים סלע:

נבנה בימים אלו

דרור לאופר:

נכון. אני כן אגיד במשפט כי התפקיד שלנו כעדן קצת שונה בכניסה לעיר אל מול תלפיות. אם בתלפיות אנחנו חברה מנהלת שאחראית על המרחב הציבורי ועל הפרוגרמות והטבעות, בכניסה לעיר אנחנו אחראים גם על תיקי השיווק. בסוף רוב הקרקעות פה כמעט כולן קרקעות מדינה. אנחנו מוציאים את המכרזים עם רמ"י, מכינים להם את כל המכרז, נותנים להם ככה במעטפה מעטפה יפה את כל הנספחים מוכנים. הם מפרסמים את המכרז והמכרזים מכוונים לחברות הנדל"ן החזקות במשק. זה לא עוד מכרז גנרי סתם של רמ"י. את המכרז של הקומפלקס הזה, מתחמים איי ובי, שיווקנו לבסר וגיי טי וי, לפני שנה וחצי. הם כרגע נמצאים בסיטואציה שיש להם, הם עובדים על בסיס היתר חפירה, עובדים על היתר הבנייה, ועוד לפני הוצאת היתר בנייה, הם מכרו תשעים אחוז מהמשרדים. אני חושב שזה נתון

מרים סלע:

הם עושים את זה לבד? יש מישהו שמלווה אותם? נגיד בסר עכשיו לא יודע למי לשווק. אני אגב קופצות לי כל הזמן פרסומות של מגדלים בכניסה לעיר, שזה טוב

יהודה רוידינגר:
לקוחה פוטנציאלית

מרים סלע:
כן לקוחה פוטנציאלית. אני וממוני לרכוש שם קומה.

הילה סמוליאנסקי:
לפי גובה השכר של העירייה.

מרים סלע:
כן אבל באמת כאילו יש מישהו שמלווה, מנחה אותם בתהליך, אומר להם תשמעו עדיף לכם לפנות לקהל כזה ולא לקהל אחר? מתכלל את האירוע ברמת אלו החברות שאנחנו רוצים שיהיו במרכז, בכניסה לעיר? אלו אנחנו מעדיפים שיהיו במקומות אחרים? בואו נעזור לכם להגיע לאלו או לאלו?

דרור לאופר:
קודם כל השיחה כשנכנסת, השיחה שהייתה זה היה עם מנהל השותפות הזאת. אנחנו בקשר הדוק איתם, אני חושב שהם יודעים לממש את הפוטנציאל בשיתוף פעולה איתנו. בעניין הזה, לא רק בו. שיתפנו פעולה יחד גם עם הארלי

מרים סלע:
כן, זה בדיוק מה שרציתי

דרור לאופר:
סביב העניין הזה. צריך להגיד שאנחנו מכווינים אותם גם מבחינת המענקים שבסוף ניתנים על ידי הרשות לפיתוח ירושלים. יש גם מענק, יש נוהל שאנחנו עכשיו בסגירות האחרונות שלו שמיועד ספציפית לכניסה לעיר. שבסוף העניין שלו זה להביא גופים וחברות מחוץ לעיר. זה מטרת הנוהל, אנחנו עובדים על זה בשיתוף פעולה הדוק עם הארלי. ולשאלתך כן, לגמרי. זה אנחנו שם בכל מקום.

מרים סלע:
אבל עוד המשך שאלה אולי הארלי יידעו לענות על זה, לירון תדע לענות על זה. יש, להביא חברות מחוץ לעיר אבל מה? הייטק, סייבר, אגרוטק? איזה, יש לנו הכוונה?

לירון דובר:

במקרה של הכניסה לעיר אז הנוהל שקודם דרור דיבר עליו זה בעצם נוהל שמתייחס לחברות אסטרטגיות שזה חברות גדולות, בגלל השטחים הגדולים שיש שם. אז זה גם תומכי הייטק, חברות שהן תומכות

מרים סלע:

שירותים

לירון דובר:

לא, לאו דווקא שירותים. זה יכול להיות גם איי טי, כן זה שירותים אבל זה איי טי. טכנולוגי.

יהודה רוידינגר:

איפה זה מתחבר עם המחשבה שמובעת פה בראשית הסרטון של חיבור בין מוסדות שלטון וממשל לתעשייה, משרדים, כאילו להביא לפה את אני לא יודע מה

מרים סלע:

גובטק

יהודה רוידינגר:

כן כאילו

מרים סלע:

לייצר קריית גובטק.

יהודה רוידינגר:

נגיד יהיה פה משרד, יש פה משרד התחבורה כבר. אז צריך לכאורה להביא דברים שיכולים לתת שירותים שקשורים לזה, כל דבר צריך לתת, משפט. כן יש פה את כל בתי המשפט, בית הדין לעבודה, הפרקליטות (ל.ב) לכאורה פה יבואו כל משרדי עורכי הדין ולא בתלפיות. כי אם בשביל כל דיון בבית לדין לעבודה נצטרך לנסוע מתלפיות לפה לכניסה לעיר, אז הוא ישכור פה את המשרד שלו. זאת אומרת יש פה איזשהו

הילה סמוליאנסקי:

משרדי ממשלה כבר בגבעת שאול אגב, שזה גם רובע שמגשג.

דרור לאופר:

כן, אני צריך להגיד שבסוף המציאות, יש, המציאות קצת, נשמע כמו משפט של ארץ נהדרת אבל המציאות חזקה יותר. לצורך העניין מתחם דה קפיטל, בגדול זה מי שעובדים פה, ישראל קנדה,

מתחם מידטאון ירושלים, לא התחילו באמת את שיווק המשרדים. מתחם דה קפיטל של אשטרום בליליוס התחילו את שיווק המשרדים, שיווקו כבר אם אני לא טועה כבר קרוב לשבעים אחוז. כאן למשל

יונתן פלג:

אני חייב, גם השבעים אחוז וגם התשעים אחוז של בסר זה מתוך מה שהם הוציאו לשיווק מוקדם או מתוך כלל הפרויקט?

דרור לאופר:

כלל הפרויקט

יונתן פלג:

באמת?

דרור לאופר:

כן. מתחם דה קפיטל יצרנו גשר שמחבר בין המתחם לבין היכלי המשפט והפרקליטות. כאן למשל אנחנו רואים מה הסוד של עורכי דין, גם מחוץ לעיר, גם אפילו חברה של חללי עבודה משותפים רק לעורכי דין, רואים את זה כאן. הקרייה המחוזית בסוף, קריית הממשלה המחוזית, שני מגדלים של 26 קומות, יתאכלסו שנה הבאה, זה עוגן ציבורי מטורף. בסוף כל משרדי הממשלה המחוזיים יושבים בנקודה אחת כמו בתל אביב. יש משרדי ממשלה מחוזיים שלא ישבו בירושלים ועוברים לכאן, כבר סיטואציה שמלכתחילה היא הזויה. יש לנו את מתחם קיי, מתחם קיי זה של החברות אמות ואלה, האדריכל פה זה רון ארד. הוא מאוד יזכיר את מתחם טואה בתל אביב. גם בעיצוב שלו, גם בשפה וגם לאן הוא קורץ. זאת אומרת ההייטק, הם למשל לא מוכרים, רק משכירים. נדלין מניב. ההייטק אנחנו מעריכים שירצה בעיקר להתמקד פה. יש שם גם כניסה תת קרקעית, ישירות לתחנת נבו. כנ"ל (ל.ב.)

יהודה רוידינגר:

יש להם את החניון.

דרור לאופר:

נכון. אז למשל אנחנו רואים את ההייטק יותר מתעניין סביב המקום הזה. האזור של איי ובי של בסר, שהם כבר שוב שיווקו כמעט את הרוב המוחלט של המשרדים, אנו רואים הרבה נותני שירותים, מקצועות חופשיים שרוצים לקנות, רוצים לקנות את המשרד, לא רוצים להיות בחוזי שכירות. זה מתחם סי, זה מתחם שכרגע נמצא במכרז, מפרסם אותו עד סוף השנה. מתחם טי ואל אחד, אלה מכרזים עתידיים שפורסמו כל אחד בדילי של שנה, ומתחם בנייני האומה מתחם שלא אנחנו נשווק אותו, חברת בנייני האומה תשווק אותו. יש פה שני מגדלי משרדים עם דיור מוגן, דיור

להשכרה, בית מלון עם 800 חדרים. לצערי הערכתי שבנייני האומה יתממשו בשלב האחרון. אבל כשאנחנו עוברים יום יום פה, אנחנו רואים שמי שהתחיל את תהליך השיווק הולך לו טוב. אנחנו רואים פה גם גופים שמגיעים מחוץ לעיר, זאת עדיין לא המסה שהיינו רוצים לראות. כך שאם הייתי צריך

מרים סלע:

מה היה אפשר לעשות שכן? כי הרי זה בונים יש תוכניות, מה חסר?

דרור לאופר:

איך מביאים חברות מחוץ לעיר?

מרים סלע:

האם צריכים עוד מענקים, האם הממשק ביניכם צריך יותר תגבור, האם צריך, אני לא יודעת. אין לי, אני שואלת את עצמי למה זה לא מגיע, כי היוזמים אתה אמרת קודם בצדק. יום לא עושה את כל ההשקעה הזאת סתם. הוא יודע שזה שווה.

דרור לאופר:

אז קודם כל

מרים סלע:

ולנו כתושבי ירושלים

דרור לאופר:

שיחה מעניינת שהייתה לי עם חגי וגם עם רועי. תראו בסוף המשרדים פה לא יהיו ריקים. באמת השאלה כמה האתגר המשמעותי זה להביא באמת מקסימום גופים שלא נמצאים

מרים סלע:

חברות משמעותיות.

דרור לאופר:

הסיפור של המענקים זה צד אחד. הסיפור של היצע עובדים איכותיים, וואלה הוא, זה אתגר. זה אתגר. אשתי עובדת בלייטריקס, אני יודע שאחד הדברים שכואבים להם זה המיליונים שהם רוצים על הסעות.

יהודה רוידינגר:

אבל מצד שני, ירושלים יש לה אקדמיה מפותחת

מרים סלע:

40 אלף סטודנטים השנה.

יהודה רוידינגר:

גם העברית וגם האקדמיות, ברמה שמייצרים אנשים איכותיים שעדיין השכר בירושלים יותר זול מתל אביב ומשתלם לפתוח פה שלוחות או

דרור לאופר:

נכון אנחנו שומעים גם את זה.

יהודה רוידינגר:

גם כדי שהירושלמים לא ייסעו לתל אביב וגם כדי שאפשר יהיה בשכר נמוך יותר

דרור לאופר:

שמענו את זה בדיוק השבוע. סליחה שבוע שעבר נפגשנו עם קבוצה מאוד חזקה שמתעניינת בכניסה לעיר. הם דיברו בדיוק על הנקודה הזאת. שבאיזשהו מקום תל אביב והמרכז, באיזשהו מקום ממציים כבר את כוח האדם (ל.ב) האיכותי שלהם.

הילה סמוליאנסקי:

אבל גם עוד דבר מה שקורה זה שאולי אמרתם את זה ולא שמתי לב. בסוף הרכבת, הרכבת הקלה והכבדה מחברת את תל אביב לירושלים, אין צורך (ל.ב) בירושלים. אין צורך

יהודה רוידינגר:

בלי זה בכלל הם לא היו באים.

דרור לאופר:

נכון אבל זה לצורך העניין

יהודה רוידינגר:

בלי זה הם בכלל לא היו חושבים

דרור לאופר:

אבל זה לא עוזר לך מספיק לתלפיות.

יהודה רוידינגר:

תלפיות זה בעייתי.

הילה סמוליאנסקי:

כבר בצלאניקים מנקודת ראות שלנו כבר הבצלאניקים שאנחנו קיוונו שסטודנטים בשנים ג' וד' או בוגרים יישארו בעיר כבר שנה א' הם לא באים לגור בעיר, גרים בתל אביב ולוקחים את הרכבת למרכז העיר.

מרים סלע:

אבל זה בדיוק העניין, אז השאלה זה כמה אזור התעסוקה יהיה אטרקטיבי, כך שאתה מגיע למשרד בנניח שמונה וחצי תשע, אתה יוצא ממנו בחמש שש, קורה משהו במרחב הציבורי, אתה כבר אומר טוב יש לי עוד שעתיים הופעה, אני כבר לא אלך אחזור, אין לי איפה להיות, לאט לאט אתה כבר נשאר.

הילה סמוליאנסקי:

בסוף אתה הולך למשפחה שלך, מעניין מכל העיר להבין מי האוכלוסיה שתישאר לגור בירושלים, למי אנחנו מייצעים את המגורים בעצם. בסוף זה אקו סיסטם אחד גדול.

יונתן פלג:

מה זה מייצעים צריך לעודד אותם. בואו בוא נשים את השבת על השולחן בסדר? זה אחלה שביום שלישי בצהריים אני חוזר

יהודה רוידינגר:

נכון (ל.ב) להרגיש שבת בירושלים זה (ל.ב)

יונתן פלג:

אבל כשירושלים לא אטרקטיבית

יהודה רוידינגר:

זה לא כמו שבת בתל אביב שבת בירושלים.

יונתן פלג:

זה לא עניין של אותו דבר, לא מחפש אותו דבר.

יהודה רוידינגר:

אותו דבר.

יונתן פלג:

איי נואו. זה עניין של מה כן בכל זאת ירושלים מציעה. כשאני יש לי מחוץ לבית מרחק של דקה וחצי תחנת רכבת שלא עובדת, זה משהו אחד. מרחק של דקה וחצי מהבית בשבת יש תחנת עגינה לאופניים שלא עובדת, בגלל שזה שבת ולא מרשים לי לנסוע באופניים חשמליות בשבת, זה סיפור. כשהדבר היחיד, אני גר בשמורת טבע חילונית בסדר? בירושלים, והדבר היחיד שעובד זה בית קפה קואופרטיבי שכל פעם שאני בא לשם אני מרגיש חצי צדקה בזה שאני משלם שם, זאת אומרת בסוף זה מה שגורם לאנשים להישאר או לא להישאר בעיר. וככל שהתחבורה באמת תצליח וסליחה שאני שוב סקפטי לגבי ההיתכנות שלה, כל הפרויקטים האלה לאפשר, אני מאוד מקווה שמישהו מתנה טופס 4 לאכלוסים על כל דרך חברון שם, רק אחרי שתהיה רכבת קלה שפועלת, אחרת אללה יוסתור. אבל ככל שהתחבורה תהיה טובה יותר, התמריץ להישאר בעיר נמוך יותר כמובן, כי הרבה יותר קל לצאת החוצה. ובחוץ יש דברים שמחכים.

מרים סלע:

בקיצור אתה אומר לא להשקיע בתחבורה ציבורית.

יונתן פלג:

אני אומר להשקיע באוכלוסיות שרוצים וכל עוד

יהודה רוידינגר:

להשקיע בתחבורה ציבורית שפתוחה בשבת.

דרור לאופר:

אני לא מסכים

יונתן פלג:

כל עוד אתם יוצאים פה על מאות אלפי מטרים רבועים למגורים אבל לא מוודאים שהמגורים האלה יילכו לאוכלוסיות שצריכות להישאר בעיר, הן צריכות להישאר בעיר כי העיר לא מחזיקה את עצמה כלכלית, זה אומר לתת לחסוך את ה-12 אחוז שיווק שכל קבוצה כזאת מוציאה בשביל לתת את זה לקבוצת רכישה, לאנשי משטרה, אנשי צבא, אנשי הוראה.

מרים סלע:

אבל זה לא (ל.ב.) זה מדיניות. המדיניות מלמעלה.

יונתן פלג:

זה הכל אבל מתחבר. בסוף הדברים האלה צריכים להתכנס. אם לא נגרום לזה להתכנס, למה שזה יהיה שונה ממה שאנחנו נמצאים בו היום?

דרור לאופר:

אני אתייחס לזה ואני אגע רק בשאלות (ל.ב) נראה בשקפים מתי כל הטוב הזה קורה.

יהודה רוידינגר:

לא רק האוכלוסייה החילונית מחללת את השבת

יונתן פלג:

אתה יודע מה לא אמרתי? לא אמרתי ככה, המגדלים האלה צריכים להיות מאוכלכסים בחרדים בהייטק.

יהודה רוידינגר:

נכון.

יונתן פלג:

ומי דואג לזה שהחרדים ילמדו את הליבה כדי שיוכלו להגיע להייטק? אף אחד. אז איך הדבר הזה מתכנס? אם ירושלים לא תהיה תל אביב של החרדים

יהודה רוידינגר:

נכון מאוד

יונתן פלג:

מדינת הייטק (ל.ב) תעסוקה איכותית (ל.ב)

יהודה רוידינגר:

זה לא הנושא פה אבל בכל אופן חרדים משתלבים בהייטק, בכל אופן חרדיות משתלבות בהייטק, צריך הרבה יותר אבל זה לא רק, גם יש תאמין לי יש המון חילונים מסורתיים ששומרים שבת.

הילה סמוליאנסקי:

לא, זה בסדר

יהודה רוידינגר:

ויכולים לגור בירושלים ולעבוד במקומות האלה.

הילה סמוליאנסקי:

אני רוצה רגע להגיד משהו בנושא הזה.

יהודה רוידינגר:

מה רק חילול שבת זה מה שיביא לפה אנשים לעיר הזאת?

הילה סמוליאנסקי:

לא, זה נקודה אחת

מרים סלע:

אני לא רוצה שנתפזר.

הילה סמוליאנסקי:

אני רק אומרת לצורך העניין זה משהו שאני העליתי, אני אומרת זה לא משנה אם בני ברק, לצורך העניין יותר אטרקטיבית למי שבא לגור שם, אני לא מדברת על מאיזה מוצא אמונתי אני מגיע. אני אומרת שבסופו של דבר צריך להבין מי גר בירושלים ומי עובד בה, וצריך להיות איזה מין אקו סיסטם כזה, לא משנה אם הוא חרדי או דתי לאומי או חילוני, בכלל לא קשור. בסוף האנשים שעובדים בירושלים, אנחנו רוצים שהם גם יגורו בירושלים ושהם יוציאו את הכסף שלהם, לא משנה מאיזה עדה.

יהודה רוידינגר:

אמת.

הילה סמוליאנסקי:

אז אלה השאלות שצריכות לעמוד כאן, להיות על השולחן.

דרור לאופר:

אני רק אגיד שלגבי המגורים בכניסה לעיר, הם מיועדים בסוף למי שעובד במתחם. הם נקראים גם מגורים תומכי תעסוקה. זה

הילה סמוליאנסקי:

אני אגב לא הייתי רוצה (ל.ב.) כשאני עובדת. אני לא יודעת מה לעשות, אנשים לא גרים ליד איפה שאנחנו עובדים. אנחנו לא רוצים, אנחנו צריכים לצאת מהשכונה, לחזור לישון במקום אחר, לצורך תרבות במקום אחר

מרים סלע:

האזור יהיה תוסס, שיהיה חי. שיהיה אטרקטיבי

יונתן פלג:

אני לא רוצה שיגורו בכל מקום כי אני רוצה קודם כל את הארנונה העסקית של כל הרובע הזה ובתלפיות אבל אני גם רוצה שירושלים שנמצאת במצב של חמישים אחוז בתי אב על הנחה בארנונה, המספר הזה חייב להצטמצם. כמה זמן יוכלו להחזיק אותנו עם מענק הבירה הזה שצומח אקספוננציאלית, אנחנו צריכים להתחיל לצמצם את ההנחות שלנו בארנונה וזה אוכלוסיה עובדת, מכל המגזרים. וכל עוד לא מעודדים את האנשים האלה גם לגור פה, לא רוצה שהם יגורו בצור הדסה, ישאירו שם את הארנונה של הבית שלהם, יעמיסו לנו על הכביש, על הרכבת, על הכל, יתפסו לנו את העבודה אבל לא ישאירו את המיסים שלהם פה. אני רוצה אותם פה, צריכים לחשוב איך מביאים אותם. וזה לא יכול להיות נפרד. זה לא יכול להיות נפרד, אחרת אנחנו הבור הולך וגדל, לא קטן.

מרים סלע:

יונתן ברשותך אני פשוט רוצה שנעמוד בזמנים של הדיון, אז דרור אנחנו נסיים בסדר? אני מניחה שאנחנו עוד נצלול באירועי הכניסה לעיר

דרור לאופר:

מאה אחוז.

מרים סלע:

תודה רבה על הסקירה הזאת. חשובה מאוד.

יהודה רוידינגר:

רק שאלה אחת, עד כמה שאני זוכר התב"עות לכל הדברים האלה הן מוקצות בזמן נכון?

דרור לאופר:

התב"ע של הכניסה לעיר זה תב"ע אחת גדולה, שהתוקף שלה יסתיים עוד שבע שנים, וכאשר (ל.ב.)

יהודה רוידינגר:

היזמים יהיו חייבים

דרור לאופר:

היזמים מקדימים, אני גם לוחץ עליהם ואנחנו גם רואים את זה מתקדם. בתלפיות כל תוכנית מקבלת תוקף משלה. לרוב זה בין חמש לעשר שנים.

יהודה רוידינגר:

חייב להיות תוקף.

מרים סלע:

ניסן?

ניסן ליבלויין:

כתוב פה היכרות עם מנהלת

מרים סלע:

אה נכון סליחה. אנחנו רגע עושים הפוגה קומית להכיר את איילה, הזכרתי אותך בתחילת

איילה לונדנר:

אהבתי את הקומית

הילה סמוליאנסקי:

עכשיו את צריכה להצחיק אותנו

מרים סלע:

כן בדיוק בשביל זה באת.

איילה לונדנר:

נעים מאוד, איילה לונדנר. אני מחליפה את איציק עוזר שהיה הממונה על הפיתוח העסקי בהארלי. שבועיים בתפקיד אז בעיקר לומדת ולומדת המון. מגיעה עם המון המון מוטיבציה, יחד עם זאת עם המון צניעות. כך שכל מי שרואה בעצמו פרטנר לעבודה משותפת, אני ממש מזמינה, הטלפון שלי זמין, ואני אשמח לשבת ולהזכיר, וזהו. בתקווה

מרים סלע:

הצלחתך הצלחתנו מה שנקרא.

איילה לונדנר:

מקווה שעד הישיבה הבאה גם יהיה לי תוכנית להציג.

מרים סלע:

לא, זה הכיוון. אז א' תודה, באמת איילה כיף שהגעתי. ירושלים רק תיתרם מניסיוןך וכישוריך. אני רוצה ניסן בבקשה. אני הייתי אצל ניסן במנהלת בהר חוצבים ולמרות שאני ירושלמית 33 שנה, והייתי לא מעט פעמים בחיים שלי בהר חוצבים, הוא חידש לי לא מעט דברים. אז בקצרה, קצת מה קורה היום בהר חוצבים, אנחנו יודעים מה קורה עם אינטל. ממה שאנחנו שומעים, יש קפה אין

קפה. אני מניחה שזה משפיע על המרחב כולו אבל באמת גם הר חוצבים, למרות שיש לה עוגנים מאוד מאוד משמעותיים, שכבר קיימים, מובילאיי, אינטל, עוד חברות גדולות, היא גם מתחדשת וגם בה יש התחלות בנייה, ואנחנו דיברנו על זה קצת, על באמת יש פה תחרות לא פשוטה למרכז שהוא ותיק, שמקבל תחרות מהכניסה לעיר ומרובע החדשנות מהמשרדים של גב ים. קצת מהזווית שלך, נשמח לשמוע.

ניסן ליבליין:

תודה. שמי ניסן ליבליין, ממנהלת הר חוצבים. ובאמת היו לנו שיחות בנושא הזה איתך, עם איילה ועם (ל.ב) נושא מרתק. טיפה ככה מספרים על הר חוצבים. בהר חוצבים כ-15 אלף עובדים שמאז שהתחלנו עם ההיבריד, הגיע אלינו ולא יעזוב אותנו וזה אומר שלא כולם מגיעים כל יום לעבודה. אנחנו מעריכים שמגיעים כ-60 70 אחוז מהעובדים כל יום. בהר חוצבים בנויים חצי מיליון מטר מרובע שטח עיקרי, והאזור צפוי להכפיל את עצמו תוך שבע שמונה שנים, זה מהפכני.

יהודה רוידינגר:

לגובה?

ניסן ליבליין:

גם לגובה, אחוזי בנייה לא מנוצלים ובאמת עם הרכבת הקלה, באמת אחוזי הבנייה גדלו מאוד. דוגמה, מה שהיה כולנו יודעים שטבע הפסיקה את הפעילות שלה בירושלים, בהר חוצבים היו לה שני מתחמים ונמכרו לנדל"ניסטים. אחד מהם ויטניה. ויטניה התחילה בחפירה של פרויקט גדול מאוד של 130 אלף מטר. ופרויקט שבהארלי יידעו להגיד לנו, פרויקט נוסף שבקנה הוא גן חוצבים, שיושב שם על גולדה מאיר, שהוא צפוי לאכלס יחידות מחשוב של משרדי ממשלה. רק הוא לבד הוא 150 אלף מטר. רק על שני פרויקטים באמת זה פרויקטים מאוד משמעותיים אז אנחנו רואים שקורה פה משהו, יש תנופה מאוד מאוד חריגה, וגדולה מאוד. בנוסף ברמה הפיזית, תשתיות, כביש 22, שנבנה, שנים ישב על המדף, חיכה לתקצוב. היום עבודות ביצוע, צפויים, כן יש עם ההפרעות הנלוות זה בלתי נמנע וצפויים בעוד שנתיים פלוס לסיים אותו, ייתן להר חוצבים

יהודה רוידינגר:

והחיבור מרמת שלמה

ניסן ליבליין:

נכון, לא רק להר חוצבים. אולי לרוממה, מרכז העיר. כניסה צפונית שהיום כולם מתנקזים, אנחנו רואים אותם בבוקר זוחלים שם בבגין, בגולדה מאיר, זה יפתח. והעבודות לרכבת הקלה, כאילו אנחנו באמת יש תיאום בהרבה ישיבות בנושא הזה איך לקדם אותם כמה שמהר יותר, ולאפשר לחברות לתפקד בצורה סבירה. וגם שדרוג הפארק שבאמת הארלי והעירייה עשו עבודה מדהימה

מזו שנבנה בסוף השבעים וחוצות הפארק שודרגו בהשקעה של 40 מיליון ועכשיו אנחנו לקראת שלב ג' וד'. א' ב' בוצע כבר. עכשיו לגבי, אני ככה אתמקד

מרים סלע:

בנקודה

ניסן ליבליין:

בנקודות שהועלו פה. קודם כל יש חברות עוגן שנותנות את, מחזקות מאוד את הפארק, כן? חברות שמושקעות חזק מאוד. לדוגמה הקמפוס העולמי של מובילאיי כן? או המו"פ של אינטל שמעסיק 1500 איש גם עם (ל.ב) וזה גם משמעותי ברמה הארצית. וזה מו"פ, זה לא קריית גת, בלי לזלזל בייצור. וחברת רפאל מערכות לחימה שסיימה את הבניין שלה, הבניין הראשון כי אחר כך יש להם מגדל מתוכנן, והם נכנסים בעוד חודש, הייתי בישיבה איתם. יש גם את אלביט שרכשה את רוקל, והרבה חברות באמת מובילות.

יהודה רוידינגר:

מה עם המנחת להליקופטרים?

ניסן ליבליין:

אז הוא באימונים, אני מקווה שכן יאשרו להם.

יהודה רוידינגר:

לועדה העברנו את זה.

ניסן ליבליין:

כן אנחנו תמכנו בהם. מבוקר, שתי נחיתות ליום וכל מיני דציבלים, ככה לאפשר לשכנים לא לפגוע באיכות החיים שלהם אבל אני בזה שאתה מעלה את הנקודה אני ככה מרשה לעצמי להניח נקודה על השולחן. אנחנו כולנו רוצים בעיקר את החברות, כמו שאת אמרת, החברות הגדולות שלא כל כך מהר מתקפלות ועוברות למקום אחר. אז ברגע שהן מגיעות, אני חושב שאנחנו צריכים להמשיך, אני אומר אנחנו בתור מערכת, כולנו שיושבים פה, מישוה גורם פרטי, אנחנו צריכים לתמוך הם, גם בהמשך הדרך לאפשר להם להתפתח וצריך להבין שמגיע מנכ"ל או נשיא פולקסווגן, הוא לא נוסע בטוויס כמו שאנחנו, הוא לא טס כמו שאנחנו טסים, הוא בא בפרייווט שלו, משם מסוק, זה הפיתוח של ירושלים, זה תורם לכולנו. היום מעסיקים 2500 עובדים מובילאיי, צריך להבין. וביחס לחרדים ואחר כך הייתי רוצה לדבר על המתחמים ככה איזשהי ראייה ברשותכם. ביחס לחרדים אני תמיד מצטער, למה? אני יש לי הרבה מאוד פגישות בחברות, חלק מהתפקיד שלי. ואני רואה סיפורים מדהימים, מדהימים של חרדים וחרדיות, וחרדים לעיתים בלי שלמדו לימודי ליבה. שמשתלבים בהייטק. סיפורים מדהימים של כמויות, ועם מנכ"לים שהמטרות שלהם הן רווח, מטרות רווח. לא

עושים את זה בתור, אתה יכול לאשר אתה מכיר הרבה סיפורים כאלה. אני שומע בלי לפגוע חס וחלילה בשום מגזר אחר, הרבה מוסר עבודה גבוה. הרבה חוזר על עצמו ויכולות, לא יודע. אני מה שאני רוצה להגיד שלמה אני מצאער, כי על זה לא מדברים. לא צהוב, לא ראוי לכותרת, אבל זה מדהים וזה קורה וזה הולך להתרחב.

מרים סלע:

ניסן אני רוצה דווקא לחזק אותך ולהגיד לך שהשבוע הייתה לנו פגישה עם אחת החברות המובילות במשק, שבחרה לפתוח סניף בירושלים וסיפרה לנו שהמוטיבציה המרכזית של החברה לפתוח סניף בירושלים הייתה הדייורסיטי. אז דווקא מהבחינה הזאת, מסתכלים על ירושלים וחושבים על כל האוכלוסיות שבה. על המגזר החרדי, על המגזר הערבי, ועל כל שאר האוכלוסיות שחיות כאן וזה דווקא מוטיבציה גדולה. אם אנחנו נדע לנצל את זה, את המוטיבציות האלה של החברות

ניסן ליבליין:

ברפאל כמו שאמרתי, בנו עכשיו בניין, אמנם הוא להשכרה, (ל.ב) ומתכננים מגדל ושאלתי אותם מה הביא אותם לירושלים. אמרו לי שהם רואים בעתודה, רואים באוכלוסיה החרדית עתודת כוח אדם שמעניין אותם מאוד. זה מה שאמרו לי. עכשיו למה באתי

יהודה רוידינגר:

יש להם, יש להם עובדים חרדים.

ניסן ליבליין:

זה הנושא לגבי מה שדיברנו עכשיו. עכשיו לגבי המתחמים

מרים סלע:

ההסתכלות הכוללת.

ניסן ליבליין:

ההסתכלות הכוללת. קודם כל כשדיברנו פה על הרכבת, הרכבת המהירה, אני תמיד אומר הרכבת יש לה שני כיוונים. לפעמים אנחנו שוכחים, רואים את הרכבת מגיעה לירושלים. הרכבת גם נוסעת לכיוון השני ואישיית יש לי חבר שעבד באחת החברות הירושלמיות ועבר לעבוד בהרצליה. שאלתי אותו תגיד אתה גר בהר חומה, שכן שלי חבר מה אתה עובד עכשיו בהרצליה? ברעננה סליחה. אמר לי תשמע, קודם כל היברידי, הוא לא צריך לנסוע כל יום וכשנוסע הוא נוסע ברכבת, ומחשיבים לו זמן עבודה ברכבת הוא עובד כי ברכבת זה לא כמו אוטובוס, וכמו שנאמר פה, באזור המרכז מרוויחים יותר מפה.

יהודה רוידינגר:

ירושלים של זהב ותל אביב של כסף.

ניסן ליבליין:

אני אומר ככה נקודה למחשבה, יש פה תחרות אולי שווה הסתכלות

מרים סלע:

אבל אתה אומר, בעצם מה שאתה האמירה שלך היא אתם מסתכלים על התחרות שירושלים בין המתחמים שלה שנבנים היום ושקיימים כבר, אבל התחרות שלנו היא גדולה יותר.

ניסן ליבליין:

לגמרי.

מרים סלע:

אני חושבת שהאמירה שלך בעצם מחזקת את זה שנדרשת כאן מחשבה

ניסן ליבליין:

לגמרי

מרים סלע:

מה מושך חברות להגיע דווקא לכניסה לעיר, דווקא לתלפיות, דווקא להר חוצבים. אין לנו כאן נציג מהאקדמיה וחבל, לא חשבתי על זה, אבל אנחנו נעשה

ניסן ליבליין:

עוד שתיים שלוש נקודות. המשאב אין ספק המשאב העיקרי של חברה טכנולוגית זה כוח אדם. ואני רואה, חברות שמתקשות לגייס פה עובדים, בסופו של דבר או עובדות או פותחות סניף בעיר אחרת וכל הסניף הזה גם אם החברה עוד מחזיקה סניף בירושלים הוא הפסד לירושלים כי אנחנו רוצים את כל הפעילות פה, לא רוצים שיקחו שם 500 או אלף או אלפיים מטר נוספים ולא יודע. זה דבר אחד, דבר שני

הילה סמוליאנסקי:

סטטיסטית
יש נתונים מי העובדים בחברות האלה? איפה הם ישנים
בלילה?

ניסן ליבליין:

כן, שני שליש מהעובדים הם ירושלמים, והשליש הוא בעיקר פריפריה אבל הפריפריה בזכות הרכבת הולכת ומתרחבת גם כן. ובאותה נקודה, כן? חברות שמנסות עוד למשוך עובדים לפה, אז באמת

הרכבת עוזרת ואנחנו עובדים על איזשהו פתרון שאני קצת (ל.ב) בכניסה לעיר, פתרון לסט (ל.ב) זאת אומרת קל להגיע לתחנת רכבת נבון, וגם אם יש קו 509 שהוא מבורך ו54 הוא קצת צפוף, צפוף מאוד, זה אנחנו לא נשכנע טאלנט לעלות לקו האוטובוס ולהגיע להר חוצבים, ואנחנו עובדים על איזה שאטל, היה לנו איזשהו פיילוט מבוסס על ארבע חברות, שתיים נקלעו לקיצוצים ונפל הפיילוט, אנחנו בעזרת השם

יהודה רוידינגר:

אבל הבעיה היא שהתכנון התחברותי של הר חוצבים, יוצא מתוך הנחה שכל האנשים האלה ייסעו בתחבורה ציבורית. הרחבתם מדרכות על חשבון אפשרות של חניות, של תחבורה, יציאות להר חוצבים זה סיוט. הכיכר למעלה ליד איפה שחורב, היציאה התחתונה (ל.ב)

מרים סלע:

אבל אתה יהודה אתה מדבר על משהו שהוא פריבילגיה. אני אומרת לך דברים בסיסיים

יהודה רוידינגר:

זה לא פריבילגיה, אני אומר לך

מרים סלע:

מרחב ציבורי שיש לנו פה את הילה ואת חן

יהודה רוידינגר:

שנייה, אני אומר, אני מכיר אנשים בפסגת זאב, כמו שהוא אומר הולכים לעבוד בתל אביב ואני אומר להם למה הר חוצבים, אומרים, שעה מהר חוצבים הביתה לפסגת זאב, זה לא מרחק גדול. שעה? אז אני מגיע לתל אביב ומרוויח הרבה יותר. התחבורה בהר חוצבים מתוכננת בצורה כושלת. ממש.

ניסן ליבלויין:

יפה אז אני

מרים סלע:

הנה בונים עכשיו

ניסן ליבלויין:

יש הרבה מה לשפר, ויש מגמה טובה, איטית הרבה יותר ממה שהיינו רוצים, אבל אני אומר בכנות, יש מגמה טובה, צריך לזרז, אני אשמח. עכשיו

יהודה רוידינגר:

השאלה אם כשיושבים המתכננים של התחבורה

מרים סלע:

יש מגמה לזרז אתה אומר?

ניסן ליבליין:

לא, אני אומר יש מה לזרז.

מרים סלע:

אה יש מה לזרז.

ניסן ליבליין:

יש מגמה חיובית, אבל צריך לזרז אותה.

יהודה רוידינגר:

השאלה כשפה יושבים חכמי התחבורה, עם האג'נדות שלהם, הם יושבים איתכם. רואים אם זה ישים. אתם צריכים לעשות נציגות של כמה מנהלים של הייטק גדולים, שכל החלטה שנוגעת להר, לשים בפניהם שהם יביעו דעה, לא שפה איזה מתכנן שהחליט שהוא ידחוף את כל האנשים באוטובוס להר חוצבים, אז בגלל זה הוא

ניסן ליבליין:

יהודה אני רוצה להגיד לך משהו. אתה צודק מאה אחוז, אני צריך את התמיכה שלך, לא לבוא לבד לתוכנית אב אלא לבוא איתך. כי אנחנו לא

יהודה רוידינגר:

בסדר

ניסן ליבליין:

גוף סטטוטורי ואתה כן. עכשיו לגבי ההסתכלות

מרים סלע:

אולי חגי אתה רוצה להתייחס לזה? בהקשר של תכנון?

חגי רגב:

תכנון תחבורה אבל אולי תסיימו. הנקודה

ניסן ליבליין:

לא לא, אני ככה באמת יש פה מתחמים שהולכים ונבנים ומתפתחים והאתגר הוא לא זה לוקח מזה אלא איך להגדיל את העוגה ודיברנו עם איילה ועם לירון, שבאמת שווה איזשהי הסתכלות כוללת ואגב כל אחד במתחמים יש לו מתחרים אחרים, בסדר? זאת אומרת עטרות הוא מתחרה עם מישור אדומים. אנחנו בתור הר חוצבים לא מתחרים עם מישור אדומים. קניון פורט סיטי. לצורך הדוגמה. שווה

מרים סלע:

ואתה לא בהכרח מתחרה, אתה אומר אני לא בהכרח מתחרה עם הכניסה לעיר.

ניסן ליבליין:

נכון, בתנאי שהמיצוב של הכניסה לעיר הוא משרדי / מסחר. אבל אם והיה בעבר מי שניסה, ניסה לשכנע את מובילאיי למה לבנות בהר חוצבים, לבוא לכניסה לעיר, ברוך השם לא צלח. אבל אני חושב שזה אבל אני הרבה לפני אבל לשפוט בדיוק את הדברים האלה, קצת, כאילו קצת קשה להבין, כי כאילו זה איזשהו, איזה רווח נותן לעיר? כלום. יש לך משהו קיים, (ל.ב) ותנסה לפתח. אבל לקחת ממנו לטובת איזשהו פיתוי רגעי, בסדר? אז אני חושב לעניות דעתי ששווה הסתכלות כוללת

יהודה רוידינגר:

יש מישהו?

ניסן ליבליין:

איך להגדיל את העוגה.

מרים סלע:

אתה שואל אם עשו?

יהודה רוידינגר:

לא, אם יש משהו שמסתכל כולל

מרים סלע:

זה בין היתר זה מה שאנחנו רוצים להוביל, יש פה הרבה תוכנית שהארלי מובילה.

ניסן ליבליין:

כל מרחב עם החוזקות והחולשות שלו, והמתחרים שלו, וההזדמנויות שלו והמיצוב שלו, ובצורה חכמה אני בטוח שהעיר תרוויח בגדול כי כל אחד יש לו את האופי שלו.

מרים סלע:

מסכימה איתך לגמרי.

ניסן ליבליין:

ובעזרת השם שנצליח.

מרים סלע:

אמן תודה ניסן. אני רוצה בבקשה אם אפשר שהילה וכן יתייחסו מנקודות המבט שלהן, גם בהקשר של אומנות במרחב הציבורי, וגם בהקשר של צעירים, כל המתחמים האלה, אתה דרור דיברת יותר באמת על הכניסה לעיר ועל תלפיות שמיד אנחנו חושבים על שימושים שימושי ציבור לצעירים אבל גם הר חוצבים אני חייבת להגיד, בסוף הרבה מהאנשים שעובדים שם הם אנשים צעירים שמחפשים את אני זוכרת שהיינו שם בראש השנה, לא משנה איזה אירוע הכי קטן, אנשים מגיעים והם רוצים את התרבות, הם רוצים את ההויי, הם רוצים את המסחר שמתאים ליום יום שהם חווים. וזה חשוב, מעניין לשמוע איך העירייה באמת מתכווננת לתוך הדבר הזה, אם היא מתכווננת. גם יכול להיות שלא, גם יכול להיות שיש פה אמירה שאנחנו מתרכזים בכניסה לעיר, רוצים לחזק את, סליחה את מרכז העיר. הפנים שלנו כרגע לתלפיות, לכניסה לעיר, אני יכולה להבין את זה, שהר חוצבים

יהודה רוידינגר:

לא יעשו בהר חוצבים יותר מדי תרבות, זה קרוב מדי, את יודעת שפה כשאישרו את כביש 22, רצו להכניס בתב"ע תנאי שהכביש יהיה סגור בשבת? כביש 22. מזל שהייתי, באמת בכוחותיי הדלים מנעתי את זה. אבל הם רצו באמת להכניס

מרים סלע:

הברית הציונית. טוב אז רגע ניתן זה באמת ננסה לקדם את הדיון. הילה את רוצה?

הילה סמוליאנסקי:

כן בשמחה

מרים סלע:

הילה גם חידשה לי, חידשת לי השבוע על גבעת שאול.

הילה סמוליאנסקי:

כן זהו אז אנחנו מסתכלים ויש לנו איזשהי מצגת שהגשנו בתוכניות החלומות לראש העיר, אפשר להעלות את זה?

מרים סלע:

אה הילה תגידי מה תפקידך, לא כולם מכירים אותך.

הילה סמוליאנסקי:

אני הילה סמוליאנסקי, אני ממונה על האומנויות פה בעיריית ירושלים, אגף תרבות ואומנויות. אני צורפת ומעצבת (ל.ב.) במקצועי, לא עוסקת בזה מאז שבגרתי בבצלאל, עוסקת בקביעת מדיניות עירונית וניהול בדוח העירייה, בשמחה רבה. אז יש איזשהי מצגת

מרים סלע:

יעלו לך אותה אבל את יכולה

הילה סמוליאנסקי:

אז כן אז אני אתחיל. אנחנו באמת מסתכלים בגלל שאני חושבת שכולנו בעצם בשולחן הזה כבר מסתכלים על ירושלים כמטרופולין של כל שכונה בעצם היא עיר. פסגת זאב היא כבר כמה בין חמישים לשבעים אלף תושבים, עם כל תנופות הבנייה בכל שכונה ושכונה זה למעשה כמו ערים קטנות אחרות בארץ. ולכן זאת חייבת להיות ההסתכלות. כבר קשה לנו מאוד להסתכל על מרכז עיר אחד, כמו שגם דרור הציג גם תלפיות הופך להיות מין אזור שלם, גבעת שאול הופכת להיות מין אזור שלם, מעניין איך יזמים דווקא לא דיברנו על זה אבל כל מיני יזמים של למשל גלריית גורדון התל אביבית שזה גלריה מאוד מאוד נחשבת של אמון יריב, בן אדם משמנה וסלתה של התרבות והבוהמיה התל אביבית החליט לפתוח את הגלריה שלו בגבעת שאול ליד מרכז אומן לציבור החרדי מרכז שאנחנו מפעילים ולצד השלוחה החרדית של בצלאל שגם עזרנו לה להתרומם לפני כמה שנים ופתאום גם בגבעת שאול קורה משהו. והוא הופך להיות איזשהו רובע מושקע. משרדי ממשלה נמצאים שם, תעשייה נמצאת שם, גם בתנופת בנייה. אני לא יודעת מה לגבי המגורים שם, לא יודעת מי יכול להגיד מה, כן כן מצוין יופי. אז את רוצה לתת לי את העכבר או שתראי משם? תודה רבה. תודה. אז זהו

חן דיון:

תגללי למטה.

מרים סלע:

זה לגלול למטה זה פי די אף.

הילה סמוליאנסקי:

איך אני עושה את זה אבל על מסך מלא?

חן דיין:

תביאי אני אעשה לך.

הילה סמוליאנסקי:

תגדילי רגע. אז אני נותנת את זה לרשות הצעירים. כן רק תעשי לי פול סקריין. אז אנחנו מסתכלים על ירושלים. בעצם נקודות הזווית של ההסתכלות שלנו היא גם בירת אומנות בינלאומית מצד אחד, אוקיי, ראש העיר הכי מוסרי זה זוהר מהדיגיטל, הברקה שלה, וגם מצד שני אנחנו יודעים כמו שאמרנו להסתכל אנחנו מסתכלים על ציר של שכונה, עיר, ובינלאומי. אז הערכים של אומנות במרחב הציבורי ובכלל אני לא מדברת רק על פסל פה ושם אלא על כל האסתטיקה של המרחב הציבורי. שזה גם עניין של תכנון, של הליכטיות, של פארקים ובתוך זה גם הרובד של האומנות ובכלל כל המעמד היצירתי שהוא גם זה שמבצע את האסתטיקה הזו של המרחב הציבורי וגם זה שצורך את זה. ואנחנו רוצים שהוא גם יגור בירושלים או לפחות שהוא יעשה את הדברים שלו פה בירושלים, והולך לישון אחר כך בתל אביב או במקומות אחרים, אז אלה כל הערכים המוספים של האומנות במרחב הציבורי. חיזוק הזהות המקומית, עידוד תיירות כמובן, תיירות אומנותית ותיירות בכלל של חי לילה, של קולינריה, של ברים, של מרכזים שוקקים, גלריות, תיאטראות וכדומה. זה הכל באותו סל.

מרים סלע:

הילה יש לכם הסתכלות ספציפית על מרכזי תעסוקה כאלה שעכשיו מתפתחים כמו הכניסה לעיר, תלפיות, רובע החדשנות ליד גבעת רם?

הילה סמוליאנסקי:

יש לנו הסתכלות כזאת, אני חושבת שלא מספיק יושבים באיזשהם שולחנות עגולים. אני הייתי כמו שדיברנו במשרדנו

יהודה רוידינגר:

מחברים לאגף תכנון?

הילה סמוליאנסקי:

אנחנו מחוברים להכל אבל לא מספיק. אני לא חושבת שזה יכול להיות מושתת רק על שיתופי פעולה ורצון טוב של אנשים שמתחלפים בתפקידיהם אלא שצריכה להיות מנהלת. מנהלת בילט אין בתוך העירייה שזה המנדט שלה. ושבעלי תפקידים בהגדרתם יהיו חלק מהמנהלת הזאת. צריך לשבת בשולחן הזה אגף תכנון, כמובן מנהל תפעול, חברות הבת, חברת עדן ככל שנדרש, נציגי הר חוצבים, נציגי הכניסה לעיר, מנהל קהילה חייב שיהיה שם.

מרים סלע:

הרשות לפיתוח ירושלים, כל הגורמים הרלוונטיים

הילה סמוליאנסקי:

הרשות לפיתוח ירושלים, כמובן רשות הצעירים ואגף תרבות ואומנויות שאצלנו יושבים אנשי המקצוע וגם אנחנו עובדים להביא עוד אנשי מקצוע. זאת ההסתכלות שלנו.

מרים סלע:

אבל מתי באים אליך? מתי עדן, כשאתם עושים תוכנית לתלפיות או

חן דיון:

באנו אליה שבוע שעבר.

הילה סמוליאנסקי:

לתת, נכון. בסוף הדברים מתחברים כי אנחנו עוסקים באותם הדברים.

מרים סלע:

כי כולם עם רצון טוב וכולם רוצים שהדברים יקרו אבל השאלה האם מלכתחילה כשחושבים עכשיו אנחנו רוצים להביא לכאן את מייקרוסופט, את גוגל, את החברות הגדולות, ואנחנו רוצים להגיד להם תשמעו הולך להיות כאן מרחב מדהים, מהטובים בארץ אם לא מהטובים בעולם.

הילה סמוליאנסקי:

הנה למשל אנחנו נסתכל

מרים סלע:

בין היתר אלו הדברים שהולכים להיות. את אומרת בינלאומי אז

הילה סמוליאנסקי:

כן אני אומרת בינלאומי שקהלים בינלאומיים מגיעים כדי לצרוך כאן את התרבות שיש בירושלים, לזה אני קוראת בינלאומי. וחוף מזה גם פסלים בינלאומיים או יוצרים בינלאומיים מגיעים לכאן כדי לעשות את הדבר שלהם, וזה אין מספיק בעיר. אז מתי זה קורה המפגש הזה? אני אגיד רגע על השולחן, הוא לא באמת קורה בילט אין. הוא קורה מתוך רצון טוב של אנשים כי מכירים אחד את השני אבל אין שולחן עגול כזה שיושבים בו רגע כולנו ומתכננים איך תיראה ירושלים של העתיד ברמת האסתטיקה במרחב הציבורי. ואז מה קורה? מנהל תפעול שבעצם המנדט עכשיו נמצא אצלו, מתכנן הליכיות, שבילי אופניים, צמחייה, פארקים פרחים מזרקות, אבל אין חשיבה מובנית, כן על האומנות במרחב הציבורי. וגם לא על (ל.ב) וגם דיברת קצת על בתי ספר לאומנות ועל מתחמי אומנות, זה לא באמת שמישהו שאל אותנו רגע, איפה את חושבת שצריך עוד סדנאות אומנים?

אמרו לנו הנה בטריומף יש עכשיו סדנאות. דברים קורים מכוח האינהרציה ולא מאיזה תכנון ולי זה חבל. צריך לעשות את התכנון הזה מראש

מרים סלע:

לא, כי יכול להיות שאגב אם גבעת שאול כפי שאת אומרת הופכת להיות לאיזה סצינה של אומנות ותרבות ופיתחים שם גלריות, אז

יהודה רוידינגר:

אבל אני לא מקבל את זה שזה מקרי. עדן עשתה תוכנית אב לתרבות

הילה סמוליאנסקי:

בגבעת שאול לא.

חגי רגב:

שנייה אחת, לא, דיברת על סדנאות אומנים. אפשר (ל.ב) גבעת שאול, יש פה אמירות שהן לא מדויקות לגמרי, עדן עשתה ביחד עם אגף תרבות, תוכנית אב, לתרבות ואיפה למקס וכו'. אתן יכולות להתחיל להציג את זה שזה הכל אקלקטי (ל.ב)

הילה סמוליאנסקי:

לא לא, חס וחלילה

חגי רגב:

בלי תכנון חושב שזה לקחת את זה לקצה. אז אני

הילה סמוליאנסקי:

זה לא מה שאמרתי.

מרים סלע:

אני רגע רק רוצה להגיד שהאמירה

הילה סמוליאנסקי:

אנחנו לא קמנו בבוקר ובמקרה עשינו את מה שאנחנו עושים, אנחנו אנשים מאוד מאוד מתוכננים ואנחנו בקשרים, בקשרי עבודה מצוינים עם הקולגות, וזה נכון שיש תוכנית אב לתרבות ואומנות שעדן עשו ביחד עם אגף תרבות, אבל כרגע היא לא מיושמת. בסופו של דבר, הגם שהתוכנית הזאת ראיתי אותה וגם אני הייתי שותפה לה, דולב התחיל אותה בזמנו. היא נמצאת על איזשהו דף, זה נכון מאוד. היא לא מיושמת. אז

חגי רגב:

זה השאלה, האמירה הראשונה צריכה להיות תוכנית אב קיימת, צריך ליישם אותה. עכשיו השאלה היא האם צריך להרחיב אותה לגבעת שאול או לעוד נושאים, זה בסדר.

הילה סמוליאנסקי:

יש מגוון תוכניות, זה לא תוכנית יחידה שהייתה. יש הרבה תוכניות כאלה אבל הן לא מיושמות. וחדשות לבקרים בונים עוד תוכנית כזאת ועוד תוכנית כזאת ועוד תוכנית כזאת. ככל שלא תהיה איזשהי מנהלת שבהגדרתה זה התפקיד שלה בשיתוף פעולה עם כל הגורמים

מרים סלע:

או לפחות להתחיל

חגי רגב:

אני לא מאמין במיועדות שתדעי.

מרים סלע:

יש עכשיו הרבה תוכנית על השולחן שאמורות לקדם אותנו לשיתופי פעולה הדוקים יותר, אז באמת מה שאת אומרת, שוב בסוף המוטיבציה שלנו, של כולנו של מי שיושב סביב השולחן הזה, שכל אחד מהמתחמים יצליח. זה יכול להיות שזה ייקח בכניסה לעיר עוד שלוש שנים, יכול להיות שבתלפיות זה ייקח עוד חמש ובהר חוצבים זה יכול לקרות כבר עכשיו. בסוף המוטיבציה של כולנו היא לעבוד ביחד כדי לראות איך זה מיושם, איך זה באמת בסוף יהיה מיושם, ולא יהיה פאץ' על פאץ', אלא מלכתחילה.

חגי רגב:

שאין את המגדלים מאחורה.

הילה סמוליאנסקי:

יפה. הם סמל

יהודה רוידינגר:

למה, הם עשו פסים שחור לבן, למה אתה

חגי רגב:

צילמו לפני, מפלצת שהפכה למקק.

הילה סמוליאנסקי:

מפלצת שרצו לשלוח כמה פועלים לצבוע אותה עם פח צבע ולצבוע אותה ואנחנו היינו צריכים ממש בגופנו הצוות שלי של המחלקה לאומנות במרחב הציבורי שאין מחלקה כזאת בארץ, לעצור את אנשי שפע ששלחו את הפועלים טובי הלב לצבוע, ולהתריע שזה מבנה לשימור. בסדר? הפסל הזה הוא בעצם פסל לשימור ביחד עם קרן דה סן פאל של הפסלת זיכרונה לברכה ניקי דה סן פאל, היינו צריכים לתכנן ממש ברחל בתך הקטנה, כל חלק וחלק מהמפלצת, איך משמרים אותה ולא סתם לצבוע אותה. אז אלה תהליכים מקצועיים שאנחנו בעירייה פחות יודעים לנהל אותם. חברת עדן למשל יודעת לנהל אותם מצוין ואני חושבת שצריכה להיות כאן איזשהי מערכת יחסים הרבה יותר מהודקת, תכנונית ויישומית לאורך שנים. ולא שכל פעם מתחלף פרסון באמת זה מה שקורה בסוף, כי מכירים כי שמעו, פונים ובאיזה טלפון או מייל זה קורה. אז אני אראה לכם רגע את המדיניות שאנחנו היינו רוצים להוביל, מהתוואי השכונתי, יש לכם את הדוגמה הזאת המצוינת איך פסל יכול, או איזשהו אובייקט רציני במרחב הציבורי יכול לעשות סביבו מקום גם לתושבי השכונה אבל גם לתיירים מכל הארץ ולפעמים מהעולם. איך אלמנטים כאלה למשל בהר חוצבים או בתלפיות יכולים להיות עוד ועוד כאלה מפוזרים ולהפוך את המקום לאטרקטיבי יותר, להשתהות, ולשיטוט. מדבקות שיהיו על אסכוריות בעת בנייה זה משהו שכבר לדעתי כבר קיבל תקצוב

מרים סלע:

אגב כאן גם אפשר לעשות שיתופי פעולה באמת עם חברות קיימות.

הילה סמוליאנסקי:

נכון.

מרים סלע:

אני מניחה שיש לא מעט, נגיד אני חושבת על לייטריקס, אגב. חברה שזה קלאסי לעשות איתה שיתוף פעולה כזה, אבל סתם כרעיון.

יונתן פלג:

ועם אקדמיה, בצלאל.

הילה סמוליאנסקי:

כן, הפסטיבלים שיש לנו, הכוחות שפועלים פה בעיר, פסטיבלי אנימציה. אוטליין, המון כוחות יצירתיים שכן קיימים בירושלים ולא באים לידי ביטוי בעיר. אז החיבורים האלה. השערה של עבודה, כל שנה פסטיבל משמעותי שמתקיים בעיר, אם זה פסטיבל האור, שהלואי שהוא יחזור, אם זה העדלאידע עכשיו שהיא בהיקפים של מיליונים בשנה, להשאיר איזשהו משהו מתוך זה בעיר.

מרים סלע:

ואת יודעת להגיד מלכתחילה אני רואה את הפסטיבל הזה ואני חושבת שכשהוא יסתיים אפשר לקחת את העבודה הזאת ולשים אותה בהר חוצבים?

הילה סמוליאנסקי:

כן בהחלט

מרים סלע:

או בגבעת שאול או בתלפיות?

הילה סמוליאנסקי:

אנחנו יודעים מלכתחילה לתכנן את זה וזה לא שאנחנו נקום בבוקר ומה שנשאר יפה (ל.ב) נשים את זה איפשהו, לא. אנחנו נתכנן את זה מראש, מדיניות כזאת, נקצה לזה משאבים, העירייה צריכה להקצות לזה משאבים ראויים כדי לתכנן שאחד האובייקטים יכול להיות מספיק גדול כי בסוף נרצה לשים אותו בכניסה לעיר ברובע לא יודעת איזה. העיר נאנט בצרפת היא דוגמה מצוינת, אם תעשו לזה גוגל ואם תרצו גם אנחנו טסים כנראה למשלחת במרץ, היינו צריכים לנסוע עכשיו בדצמבר ודחינו אותה בגלל המצב.

חגי רגב:

בלי חולצות של מכבי אבל.

יהודה רוידינגר:

ניסע עם כל הוועדה לאומנות.

הילה סמוליאנסקי:

הנה אני כבר מסיימת. העיר נאנט בצרפת זה דוגמה מצוינת לעיר שהייתה ממש רדומה ולא משמעותית ואנשי מקצוע מתוך העירייה החליטו להפוך אותה לעיר של אומנות גם בפסטיבלים וגם במיצבים מאוד משמעותיים במרחב הציבורי, והפכה להיות עיר תיירותית לכל דבר. ירושלים לא שם בכלל. עוד פסל הנה (ל.ב) פסל משמעותי של אמן בינלאומי, אני חולמת מאז שהגעתי לעירייה להביא לכאן את אניש קאפור, כבר ירושלים יודעת לעשות את זה, הביאה את קלטרווה ואת גשר המיתרים וזה חתיכת דבר, בואו נגיד גם את הדברים הטובים. וגם פסלים שאנחנו מציבים ברחבי העיר אבל להמשיך את המדיניות של טדי קולק ופרופסור מיכאל לוין שבכל שנה או בכל במהלך תקופה, הביאו לכאן פסלים מאוד משמעותיים שיש להם אלמנטים עצומים במרחב הציבורי. מדובר כאן על תראו איזה דברים נהדרים יכולים להיות כאן, מדובר כאן על עשרות מיליונים. זה לא שקל פה שקל שם. זה מדיניות סדורה שצריכה להיות ורעיון אחרון נחמד של דווקא תמר ברלינר, המנהלת שלי שקיבלה השראה מלונדון, יש ארבעה פודיומים שיש עליהם שלושה פסלים קבועים

ובאחד מהם אין את הפסל הקבוע ושם שמים, מתחלף בכל תקופה ובכל שנה איזושהו אלמנט פיסולי
אז נוצר שם עניין מסביב. רעיונות יש בשפע.

מרים סלע:

יישום, יש יותר יישום

הילה סמוליאנסקי:

חזון, יישום, השפעה, הצלחה

מרים סלע:

וכסף

הילה סמוליאנסקי:

וכסף.

מרים סלע:

תוך כדי שדיברת חשבתי על זה, הילה תוך כדי שדיברת אני חשבתי על זה שכשאנחנו הולכים לבקר
בפריז או בלונדון או בכל עיר בירה מכובדת, אז תמיד יש את היום הזה שנוסעים לאזור התעסוקה,
נכון? שכחתי איך קוראים לזה בפריז יש אחד, כן דה פראנס ובלונדון יש את אזור התעסוקה החדש
ותוך כדי שדיברת אני חושבת על זה שגם כשאתה מגיע לשם אתה רואה מרחבים ענקיים מרשימים
יפהיים של המוני מגדלים של משרדים אבל גם המרחב הציבורי הוא נעים, הוא מזמין, גם לאנשים
שלא עובדים במגדלים האלה. ומזמינים תיירות וזה נקודה מאוד חשובה. הסקירה הזאת.

הילה סמוליאנסקי:

חיי לילה זה משהו שלא דיברנו עליו כאן.

מרים סלע:

זה חן.

יהודה רוידינגר:

אני רוצה משהו לגבי הנושא הזה של אומנות במרחב הציבורי, יש בהרבה מקומות שדווקא למבנים
נותנים אופי מיוחד, שאנשים באים לראות את המבנה עצמו. את המבנה. ועכשיו פה אנחנו רואים
רבעים שלמים ופחות או יותר גם בכל ההתחדשות העירונית תמיד אני אומר

הילה סמוליאנסקי:

יש מבנה אדריכלי נהדר שהוקם בירושלים, זה הספרייה הלאומית, דוגמה טובה.

יהודה רוידינגר:

נכון. אנשים יבואו לספרייה הלאומית, חוץ מאשר בשביל התוכן, יש שם את הגן הזה עם האותיות.

יונתן פלג:

בניין עצום, היקפים עצומים, יורד למטה ולא עולה למעלה, אתה לא צריך ללכת לאורתופד כדי להסתכל עליו, אין גדר אחת שמקיפה את המתחם הזה, הוא פתוח. לא עקרו עצים בוגרים, רופין. המקום היחיד בנו כזה מונומנט לא נגעו בעץ בוגר אחד. לא צריך להרוג עצים בשביל לבנות מונומנט.

יהודה רוידינגר:

רק מחזק את מה שאני אומר. בתכנון של הבניינים גם תחשבו על איזה משהו אטרקטיבי, משהו כמו מוזיאון פומפידו או כל מיני דברים שבנו

מרים סלע:

לכן אני דיברתי על אסתטיקה של המרחב הציבורי ולא רק על פסל פה ושם. צריכה להיות ראייה הוליסטית של האסתטיקה של המרחב הציבורי.

יהודה רוידינגר:

בעיקר גם סתם במבנים פה זה תעסוקה מדי פעם (ל.ב.) דברים אבל סתם המבנים של, לקחו שיכון כזה ושמו אותו לגובה ועכשיו הוא הפך להיות שיכון כזה.

הילה סמוליאנסקי:

המבנה של מוזיאון העיצוב של רון ארד אבל הנה המבנה של רון ארד שעכשיו איך הוא נראה?

מרים סלע:

רגע רגע לפני שיגיע הלילה, שנתייחס גם לצעירים, לחן.

חן דיון:

אני אגיד ממש בקצרה

יהודה רוידינגר:

קודם כל ברוכה הנכנסת

חן דיון:

תודה רבה

יהודה רוידינגר:

מזל טוב על התפקיד.

הילה סמוליאנסקי:

היא כאן על שני כובעים

יהודה רוידינגר:

תציגי את עצמך

הילה סמוליאנסקי:

היא גם על תקן החדשנות וגם על תקן

חן דיון:

לשעבר.

הילה סמוליאנסקי:

לשעבר.

חן דיון:

אז אני חן דיון, אני כבר חודש וחצי בתפקיד מנהלת רשות צעירים, לפני זה ניהלתי את מרכז החדשנות של העירייה בקטמונים, זהו מבחינת הצגה נראה לי. לא ירושלמית במקור אבל ירושלמית כבר חמש שנים. אז אני אגיד אולי ממש בקצרה מכיוון שאני חודש וחצי בתפקיד זה יהיה פחות מקצועי להתייחס לכל הנושאים שנגעתם. כן אני אגיד שעכשיו אנחנו בונים ומתחילים תהליך של קביעת מדיניות לצעירים לחמש שנים הקרובות. אנחנו עושים תהליך מחקר לעומק ואנחנו גם בעיקר מתייחסים לענייני התעסוקה. ואנחנו מבינים ממה שאני עד עכשיו קרה כשלא הייתי, רוב המאמץ מתייחס למרכז העיר כרגע. אנחנו מבינים שצריך להתייחס גם לשכונות, אנחנו ניתן לזה במה, והזכרתם את זה כזה בחצי מילה, שבסוף אנשים נשארים גם כי יש להם קהילה. סבבה יכול להיות שהעבודה שלהם שיש פה עבודה, נגיד ונפתור את זה, ויש חי לילה ויש הופעות ויש שבת נגיד, בסוף אתה צריך להרגיש חיבור ומשמעות ויש אנשים דומים לך. אז זה אחד הדברים המרכזיים שאנחנו נתייחס אליהם בתוכנית החומש שלנו. ומלבד זה אם יש שאלות אז אני אשמח לענות אבל אין לי

מרים סלע:

מבחינת שימושי, שימושים שימושי חיבור במבני חיבור לצעירים, אתם מחוברים לכל התוכניות?

חן דיון:

של עירוב שימושים? כן

מרים סלע:

כן את בטח עוד בכניסה לתפקיד אבל עקרונית יש ממשקים של נגיד מה שקורה בתלפיות?

חן דיין:

כן בטח. כל דבר שהוא, כן, כל דבר שהוא כרגע בבנייה אז אנחנו לגמרי שותפים, גם אם זה משהו שהולך לצאת חיצוני אנחנו אומרים את דעתנו, ואם זה משהו שאנחנו הולכים מקבלים בו מנהלים אז בטח. אבל מלבד זה אנחנו חושבים שצריך להיות מבני ציבור אחרים. כמו למשל מלון הנשיא שזו דוגמה טובה

יהודה רוידינגר:

יש מלון הנשיא, שערי צדק.

חן דיין:

כן, מלא מקומות שאנחנו צריכים

יהודה רוידינגר:

בעצם את אומרת הפוך ממה שאומרת הילה. הילה אומרת ירושלים, כל שכונה, עיר, כל שכונה יש לה מרכז, כל שכונה צריכה התייחסות כשלעצמה. ואת אומרת לא מעניין אותי, אני מרכז העיר. תוכנית חומש מרכז העיר

חן דיין:

לא לא זה לא מה שאמרתי. הפוך.

מרים סלע:

יהודה היא אומרת משהו חשוב. האנרגיה העירונית הולכת לכניסה לעיר והולכת לתלפיות, ומחזקת את אזורי התעסוקה ובאמת יש שאלה, גם נגענו בזה פעם קודמת, מה קורה עם מרכז העיר. שאמנם קיבלה עוגנים חשובים כמו בצלאל וכמו בית העם, מרכז מנורה.

יהודה רוידינגר:

מרכז העיר (ל.ב.) כל מה ש(ל.ב.) משקיע פה בפרויקטים ענקיים, שום דבר לא התרוקן פה ויש פה בתי מלון בוטיק וכל מיני כאלה דברים שישמרו את המרכז ואת האופי שלו, חומת שמואל, גילה, בכל שכונות הקצה שהן שכונות שהן עיר, 35 אלף תושבים, עוד 30 אלף תושבים, עוד 60 אלף תושבים.

חן דיין:

לא מה שאמרתי בכלל יהודה.

יהודה רוידינגר:

רמות 60 אלף תושבים

חן דיין:

לא מה שאמרתי.

יהודה רוידינגר:

כולם צריכים לנסוע.

חן דיין:

לא מה שאמרתי בכלל ואני אחזור רגע על דבריי בחידוד. עד היום נעשו מאמצים על מרכז העיר. אני אמרתי שאנחנו עושים תוכנית חומש, שבה אנחנו קודם כל עושים מחקר. רוב אתה יודע מה השכונה שיש בה הכי צעירים בירושלים? פסגת זאב. אז אנחנו מודעים לזה, אנחנו לא משקיעים את כל המאמצים.

מרים סלע:

השאלה איזה אזורי תעסוקה יש בפסגת זאב.

חן דיין:

כן תעסוקה זה דיון אחר.

הילה סמוליאנסקי:

איזה בתי קפה יש

חן דיין:

מבחינת חיי לילה דיברתי

יהודה רוידינגר:

סופסוף אחרי מלחמות עולם יש שני בתי קפה בפסגת זאב.

מרים סלע:

צריך לתקן את זה. אני רוצה שנחתור לסיום ואני רוצה את ההתייחסות של רועי, יהודה כדאי לך להקשיב. רועי שמייצג כאן את הקול החשוב של החברה האזרחית, עם הרבה מאוד ניסיון בשטח בעשור האחרון, בכל מה שקשור בכלל להייטק ולחברות, הצלחות שלכם, בבקשה.

רועי מונין:

מנסה לחשוב מה יכול לתרום לדיון. אנחנו רואים קודם כל אני חושב שירושלים עיר באמת גדולה, יש לה גם מרכז דיירים בכניסה לעיר בהר חוצבים ואזורים גדולים וגם שכונות שכולם רלוונטיים כשמדברים על הייטק. הייטק לפעמים שמים את זה במקשה אחת אבל זה גם סטארטאפים קטנים שזה שניים שלושה אנשים שמתחילים מהבית או מבית הקפה. הדבר שהכי חשוב להם בעולם זה שיהיה להם בית קפה ליד הבית, או משרד קטן שהם יכולים לעבוד ממנו. אגב הסתכלתי פעם על נתוני ארנונה עסקית בירושלים, אז שם (ל.ב) יוצאים מדי פעם עם איזה נתון על זה שהארנונה למגורים זה מה שאתם מצפים, השכונות החזקות זה איפה שרוב הכסף בארנונה והשכונות החלשות זה פחות. בעסקית, יש שם איזה מהפך די רציני. זאת אומרת השכונות שאתם לא מצפים מהן בכלל, מאה שערים וואדי ג'וז וכל מיני כאלה, מרוויחות כסף כמעט חצי כמו הר חוצבים או משהו כזה, כמויות אדירות. בגלל שיש מסחר, בגלל שיש גם משרדים וגם איפה שיש מוסכים ודברים כאלה, אז יש הרבה לפתח בהקשר הזה. בהייטק הרכבת הקלה גורמת להרבה חברות שנמצאות בתל אביב לרצות לבוא לכניסה לעיר ואז שיהיה להן סניף שהוא (ל.ב) לשם, זה גורם לחברות גם בתוך העיר לרצות לצאת לכניסה לעיר כדי שהן יוכלו לגייס עוד אנשים מבחוץ. אבל יש גם למשל לפני שייפתח הבניינים הגדולים בכניסה לעיר, את גב ים שנפתח עוד מעט בגבעת רם, שהוא ליד האוניברסיטה, בתוכנית רובע החדשנות שהארלי קידמה, שתהיה ממוקדת סביב הנושא של דיפ טק והשילוב בין אקדמיה לתעשייה וחברות שהן עם טכנולוגיה קצת עמוקה יותר שדורשת אנשים חכמים ומחקר. יש שם גם את האוניברסיטה העברית וגם את מכון לב ועזריאלי, אז יש יתרון לאזור שם. יש את כל הנושא של ממשל, יש לנו באמת את כל המרכז בכניסה לעיר של חברות, של גופי ממשל, שאפשר לבנות תעשייה שלמה סביב זה, והממשק לספריה הלאומית ודברים שיש שם באזור. יכול להיות שגם בהר חוצבים, ניסן, בהר חוצבים יש, אני שמעתי משרדים שהם יושבים ריקים יחסית? יכול להיות שיש דבר כזה שעכשיו הבניינים הגדולים ומובילאיי שהתפנה והבניין החדש

ניסן ליבלויין:

ברור. זאת אומרת יש דוגמה את מגדל (ל.ב) החדש לדעתי, הוא רק 30 אחוז בנוי. אבל אני אומר, אם נסתכל דוגמה על המגדל, הבניין הגבוה האחרון של חברת בינת, שהוא מאוכלס כמעט במלואו, לקח שלוש שנים. איך שאני רואה את הדברים יש לו קומה שעולה, ובדרך יש ירידות אבל המגמה הכללית היא של עלייה. זה מה שנראה לי.

רועי מונין:

ויש, הבנתי שיש איזה תוכנית שמערך הדיגיטל רוצה לעבור להר חוצבים, יש איזה סיפור כזה.

ניסן ליבלויין:

אבל דיברו על הר חוצבים.

מרים סלע:

הרבה מגופי האיי טי של הממשלה יעברו להר חוצבים.

רועי מונין:

זה נראה לי יכול להיות איזה דרך אכלוס מהירה.

יהודה רוידינגר:

זה קרה כבר שם.

מרים סלע:

אבל למה אתה אומר את זה בהקשר של הר חוצבים? כי אתה אומר אם אפשר לעשות שם מרכז כזה?

רועי מונין:

כן אם גוגל ומייקרוסופט וכאלה רוצים יותר לבוא לכניסה לעיר בגבעת רם וכאלה, יכול להיות שאיזה פליי שאפשר לעשות זה דווקא למשוך מכל משרד ריק כי השאר אני לא יודע אם זה מעניין, טכנולוגיה ממשלתית ודברים כאלה ולהביא לפה את הגופים האלה שעד היום לא היו באים לפה. וגם בגבעת שאול אגב. שהם אזורים שפחות כיום מסודרים לאומנות ולאוכל ולשאר הדברים מסביב. תלפיות זה גם מרכז מאוד רציני שהיום לא ברור כל כך מה הבידול שלו משאר המקומות. אני אגיד כן בתוך החברות בעיר יש הבדל מאוד לחברות שהן כאילו בתוך העיר וטוב להן להיות בתוך העיר, ולא מחפשות כל כך לגייס עובדים מבחוץ, אבל כן אולי מחפשות להרחיב בתוך ירושלים, לבין החברות האלה שבאמת רוצות להיות על הקו, של להיות כזה יותר כלפי חוץ ויש ביקוש לגם וגם. תלפיות היא גם השער לדרום העיר, לכל גוש עציון, היא השער למזרח ירושלים, היא שער לפסגת זאב, תלפיות בסוף תהיה רכבת קלה, רכבת כבדה לאזור עמק רפאים וכאלה. יש עכשיו אוטובוס 16 אז

מרים סלע:

אבל גם מבחינת למשל הקהילות, קהילות הייטק. הרי אתם, הרבה שנים זה מה שעשיתם. עבדתם בהר חוצבים ועוד אין כניסה לעיר אבל לצורך העניין עבדתם בהר חוצבים הרבה בתחום של קהילות ובתלפיות קצת, יש שם בניין של קרן לירושלים. יש ביקוש בשטח ליצירה של איזשהו בידול כזה של זהות ספציפית לאיזשהו מקום? נגיד באמת בהר חוצבים אנשים רוצים יותר להתעסק בטכנולוגיה של ציפים. ושה יהיה אירועי התוכן ושה יהיה הנושא המרכזי

רועי מונין:

זה ייקבע לפי, כאילו זה בא מלמעלה. זאת אומרת זה לא משהו שהשטח כל כך קובע אותו. היום המצב הוא שלא היה הרבה אופציות. זאת אומרת אם רצית, אם את חברה גדולה וצריכה משרדים

גדולים אז באת להר חוצבים או למלחה או לתלפיות או, תלפיות זה גם בינוני כזה. אבל בעיקר הר חוצבים. אז הכל שם. זאת אומרת אין כזה כל כך בידול

לירון דובר:

למעבדות של ביוטכנולוגיה זה חייב כאילו אזור של תעשייה תקני גם מבחינת, הר חוצבים זה באמת היה

חגי רגב:

לכן חשוב להשאיר את הר חוצבים כאזור תעשייה. לא כאזור משרדים, שזה חלק מהניתוח שעשינו. מאוד חשוב להשאיר אותו כסגול ולא, ולכן הוא לא בתחרות מול מרכז העיר, צריך לעשות בידול. כניסה לעיר זה משרדים, הר חוצבים חייב להיות אזור תעשייה. מניתוח שעשינו, האתגר מבין הגדולים ביותר זה פיתוח תעסוקה בירושלים. מדברים פה על הייטק וזה חשוב, זה אחד האתגרים. יש אתגר שהוא לא פחות יותר קטן, זה

מרים סלע:

רגע תציג את עצמך

חגי רגב:

קוראים לי חגי רגב מנהל את התחום של כלכלה אורבנית בעיריית ירושלים. עשינו עבודת שדה

מרים סלע:

איזה תחום?

חגי רגב:

תחום כלכלה אורבנית. סליחה. עשינו ניתוח עומק של התעסוקה בירושלים, מצד הביקושים, בעיקר מצד כוח האדם כדי להבין לפני שהולכים לפריסה גיאוגרפית, מה הדרישה של כוח אדם ומזה אנחנו הולכים לפריסה גיאוגרפית, אפשר להציג את העבודה, מחר גם יש יום, בערב יש שיתוף ציבור לנושא הזה. אז אני מצטרף לראות, אבל הניתוח שלנו מראה שתשימו לב הדיבור שלכם מדבר על היי אנד, ירושלים מאוד מגוונת בסוגי העובדים שלה. אם צריכים לדבר על תעסוקה במעבר, אנחנו לא יכולים לדבר רק על תעשייה ברורה. כי יש לנו בעיה ברמת השתתפות, כוח עבודה בירושלים, בעיקר נשים חרדיות ונשים ערביות וחרדים, אנחנו בעבודה ניסינו לייצר עוד עוגנים מה שנקרא מרכזיים של תעסוקה בירושלים מעבר למוכרים, שזה עיר ממשל וכו', לייצר גם חזרה חיזוק של תעשייה. עיסוק בלימודי תעודה, אנחנו רואים היום יציאה של צעירים לאו דווקא ללכת לעולם

מרים סלע:

אגב במחקרים ובמספרים של הלמ"ס ושל מכון לירושלים הם לא סופרים למשל את הבוגרות החרדית שלומדות בבוט קאמפיים של הייטק ואחר כך משתלבות בחברות הייטק הם לא סופרים אותן, הסתבר לי ככה.

חגי רגב:

ואז בראייה שלנו באים ואומרים הכניסה לעיר זה מצוין. (ל.ב) המחיר של משרדים יהיה בצורה מסוימת והוא מתאים לחברות בעלות אופי מסוים וטוב שזה קיים, כדי להעביר חברות מסוג מסוים, חברות, גוגל וזה, רוצים משרדים ברמה הכי גבוהה שיש, מוכנים לשלם את המחיר. וזה מוצר שצריך לייצר אותו בכניסה לעיר. האם אנחנו רוצים לייצר אותו דבר בגבעת שאול ותלפיות זה שאלה, כי אם אנחנו רוצים לתת מענה לחברות כמו שאומרים לחברות הקטנות שצומחות וכו' אז צריך לייצר פה גיוון של מוצרים וגיוון של שכר דירה כדי לאפשר צמיחה של כל השוק. שימו לב פה אתם מדברים מאוד מאוד על סקטור מסוים שיביא מעסיק איקס עובדים מביא עובדים מבחוץ אבל עיריית ירושלים הולכת לצמוח למיליון וחצי תושבים. אם אנחנו רוצים שהם יעבדו וישמרו לפחות על רמת תעסוקה היום, צריכים לבנות פה בערך 200 אלף מטר רבוע, בשנה. רק כדי לשמר ובלי להעלות את היקף כוח האדם. נשים לכם את זה על השולחן כסוגיה.

מרים סלע:

אז הנה אנחנו מצמצמים פערים.

חגי רגב:

אנחנו מצמצמים פערים אבל לא נוגעים באוכלוסיות החלשות. אי אפשר להגיד, כולם יגיעו להייטק. אנחנו מדברים על תזוזה על ציר

יונתן פלג:

לא מצמצמים פערים אנחנו מוסיפים שני מיליון על ארבעה מיליון קיים ואנחנו מגלים ממיליון למיליון וחצי

חגי רגב:

לא, אני רוצה לומר דבר אחד. השינוי אני חושב זה לא הגודל.

מרים סלע:

2.2 מיליון מטר רבוע של תעסוקה

יונתן פלג:

שמתווספת על הארבעה שיש לך אבל את עולה ממיליון תושבים למיליון וחצי אז את באותו יחס.

חגי רגב:

לא אבל אני חושב שאתם סופרים מספרים, אני לא חושב שיש פה, זה לא מתמטיקה של פלוס ומינוס. אני רוצה לומר לכם כמה, להדגיש לכם כמה דברים קטנים כי בכל זאת מאוחר וזה. תראי אנחנו רואים בצורה ודאית, קודם כל שהשקעה בתחבורה, הביאו את (ל.ב) ירושלים. ירושלים. אם אתה לוקח בכניסה לעיר, אתה שם מיפוי של קווי רכבת כבדה, אז יש לך את כל החברות הגדולות שמעולם לא הגיעו, משקיעות בירושלים ולא משקיעות, הן בונות. עכשיו אין פה דילמות האם להוציא אחד אחד בכניסה לעיר, להוציא בבת אחת מי שיש לה היתר להוציא בבת אחת, (ל.ב) באה ואומרת מי שבסוף מביא את חברת הקצה זה לא, הוועדה שלנו ולא ראש עיר, זה ליזם ששילם על הקרקע ושהוא מביא, ואנחנו רואים מכירות מאוד יפות, ומה שנקרא זה שינוי פסיכולוגי שקורה בעיר, שמלווה בעוד שינוי אחד ששוק הבינוני בירושלים הולך משוק היזמים במקום לשוק הקבלנים. ירושלים הייתה בנייה ציבורית, שהיה בשוק קבלני, ההתחדשות העירונית מביאה שוק יזמי, הביאה חשיפה שהחברות הכי גדולות בירושלים שהן גם עוסקות בשיווק התדמיתי של ירושלים כי צריכות למכור את הדירות, יש פה מהפכה שלמה שאני מאמין שגם הדירות שייבחרו יבואו לפה חזרה אוכלוסיות חזקות. לכן אני חושב שחייבים צמיחה בתחום ההייטק להסתכל וכמובן לחזק לעשות הרבה פעולות, אבל אי אפשר לשכוח שאם אתם רוצים באמת להעלות, להוציא משפחות מתחום הסוביסידיה, זה לא בתחום של משפחות חזקות, הן לא מקבלות. זה משפחות חלשות. והן לא רק יעבדו בהייטק. זה אתגר שצריך

מרים סלע:

זה חד משמעית אתגר. אני רוצה דווקא להתחבר למה שאתה אומר ולהגיד שזה לא שאנחנו, אנחנו ממוקדים כאן בהייטק כי קודם כל חסר, וב' אם אתה מסתכל על ירושלים ואתה מסתכל על היתרונות היחסיים שלה, שיש פה אקדמיה לעיצוב ומכללות מצוינות לעיצוב, ואקדמיה מצוינת ואת גבעת רם, אז אתה אומר לא הגיוני שהפער בין מה שירושלים מייצרת כל שנה לבין כמות האנשים שלא נשארים בה והולכים לעבוד בחברות הייטק במקומות אחרים, את הפער הזה אנחנו רוצים לגשר. ואגב הפער הזה בעיניי לתפיסתי, הוא יביא את כל השירותים שבהם יוכלו לעבוד מגוון של אנשים. ברגע שוולט נכנסה לירושלים, אני הייתי שם בסיור וסיפרו לי שתוך כמה חודשים הם צמחו ל-800 שליחים. זה 800 שליחים של אנשים שעובדים מול רשויות המס, כן? אין להם לא היה להם לפני כן, לא עוסק פטור ולא את כל הדברים האלה והם מתחילים להשתתף בשוק העבודה. עכשיו זה רק דוגמה אחת של וולט, כן? שפתחה כאן שוק שלם וכמו שאתה אומר אנשים שיכול להיות שחלקם גם מקבלות סבסודים כאלה ואחרים. התעשייה של ההייטק יכולה לייצר אחריה כזו תנופה של כל מיני סוגים של שירותים ולכן ברור שבסוף היזם הוא רוצה למקסם את הנכס שלו. השאלה שלי זה איך אנחנו כעירייה, איך אנחנו עם כל השותפים עוזרים לו כדי שבסוף אם יש לו בין פירמת עורכי דין לבין חברה שיכולה להעסיק עכשיו ולייצר פה צמיחה שיהיו פה עוד שירותים נלווים, איך הוא בוחר דווקא באופציה של חברת הייטק שמייצרת פה עוד אדוות של תעסוקה?

חגי רגב:

אני מסכים איתך אבל

מרים סלע:

זה הנושא

חגי רגב:

אני אומר, שני דברים. קודם כל עיריית ירושלים בפער אדיר, במחסור אדיר. לא היה פה אף בניין משרדים נורמלי. מה שבונים עכשיו, קודם כל נותן מענה למי שקיים פה, ומחפש מקום ראוי. ואני חושב שהלג הבא יהיה מה שנקרא יותר חברות, כי המצב הנוכחי כרגע, יש לא מעט אנשים שחיכו להיכנס למשרד שזה לא מרכז כלל. אוקיי? כדוגמה סתם כמשל. בירושלים לא היה כלום, היינו בתקופת האבן, יש פה מהפכה ענקית. זה דבר ראשון.

מרים סלע:

בתקופת הזכוכית.

חגי רגב:

כן.

מרים סלע:

תודה.

חגי רגב:

רק עוד משפט אחרון, משפט אחרון. התפיסה של היתרונות היחסיים שאנחנו מדברים עליהם היא בכיוון אחד. האם אנחנו רואים משאב באוכלוסיה חרדית, חברה מאוד יזמית, היא מעסיקה את עצמה היא פותרת (ל.ב) כלכליות, היא יוזמת הרבה. אנחנו מדברים על

יהודה רוידינגר:

שישים אחוז מיזמי הבנייה הם חרדים.

חגי רגב:

אוקיי אבל תמיד תחומים אחרים. בא ואומר האם היתרון היחסי שלנו, שאנחנו אוכלוסיה חרדית שצריכה להתמודד עם הפער של חוסר השכלה ולייצר כלכלה, יתרון יחסי, אני צריך לעזור לה להתפתח? לי התשובה ברורה. לכן אומר בואו

מרים סלע:

גם לי

חגי רגב:

זה חשוב אבל בא ואומר

יונתן פלג:

יש חמישים אחוז גברים חרדים ושבעים וחמש אחוז נשים ערביות שלא בשוק התעסוקה.

חגי רגב:

תקשיב, או שהם בצורה לא פורמלית חלקם בשוק התעסוקה. אני אומר להניע, רק אני אומר, הוועדה הזאת אני מציע לה גם כן להרחיב את הספקטרום למקומות האלה, כי יכול להיות שעוצמת הצניחה תהיה יותר חזקה שם, מהייטק.

יונתן פלג:

הרבה יותר.

חגי רגב:

בלי לפגוע בהייטק כמובן שהוא נדרש. אוקיי?

מרים סלע:

תודה חגי. אני רק רוצה באמת לסיים, ולשאול. האם אנחנו יכולים לייצר, זה אתה שאלת את זה. האם אנחנו יכולים לייצר את השולחן הזה שלוקח את כל הגורמים האלה בחשבון ברמת סטטוס חברות, ליווי, תוכנית שאפשר להציע לחברות? לדעתי מה שאני הבנתי

חגי רגב:

לא יצליח. עשו פה שולחן עגול, הרבה שולחנות. אני מאמין בניהול, אני לא מאמין תקשיבי. אני שלושים שנה

מרים סלע:

לא, אני שמחה שאתה ישיר.

חגי רגב:

אני מאמין בניהול, לא מאמין במנהלת, בסדר?

מרים סלע:

לא אבל מנהלת זה בדיוק ההפך משולחן עגול. זה לא שולחן עגול. מנהלת זה שכתוב לי במכרז שלי שאני חלק ממנהלת המרחב הציבורי.

חגי רגב:

אני אגיד לך דבר כזה. בסוף זה ניהול. יש את חברת עדן, אז בדברים שיש לי עם חברת עדן, יש ודאות עם מי מדברים ומה עושים, אין פה שאלות. יש ודאות אנחנו עובדים יש פטור לדברים שלא רלוונטיים, הם לא קבועים. זה נובע מצורת ניהול. אני חושב למשל שמה שבתרבות הוא מאוד נדרש, אני הייתי יוצר מול עדן ודאות ואומר אני מבחינתי, אין סוגיה. כל חודש תציג לי. זאת אומרת זה ניהול, מנהלות תקשיבי את יודעת מה קורה במנהלות?

מרים סלע:

צודק בוודאי שאתה צודק.

חגי רגב:

ותהיה ישיבה אצל ראש העיר, ותהיה ישיבה אצל המנכ"ל, זה הדודה שלו חולה וזה בסין ואף אחד לא מגיע למנהלת. תעזבו חבר'ה זה בזבוז זמן של כולם, לא מאמין בזה.

מרים סלע:

זה כמו לא להגיע לעבודה.

חגי רגב:

לא, יש חברות עירוניות שזה תפקידן. ואני מאמין בהן, אני הקמתי את חברת עדן אוקיי? ותומך בה בהרבה. יש לה אתגרים שהיא צריכה לעשות, היא צריכה להיות מנוע צמיחה במקומות מסוימים, יש אזורים לדעתי שלא מטופלים. הארלי מטפלת מה שנקרא בספקטרום מסוים של תעסוקה בירושלים ומה שנקרא בעדן צריכה להיות מה שנקרא לעבור בין התחנות, לנהל את זה. צריך להיות ברור בתהליך

מרים סלע:

חגי אני מסכימה איתך ואני

חגי רגב:

כל המנהלות כל הזה אני לא מגיע. הגעתי, בזבזתי זמן

מרים סלע:

אבל אז יפטרו אותך. אני לא מדברת, רגע אני רק רוצה, אני חייבת שנייה זה, אני גם רוצה לסגור השעה מאוחרת. חגי אני דווקא בגלל שאני מסכימה איתך שזה עניין של ניהול ואני מכבדת אותך ואת הניסיון שלך, יש, הממשקים פה הם מיוצרים בקרוסים שחבל על הזמן וזה מצוין וזה מעולה והצוותים המקצועיים צריכים לעשות מה שהם צריכים אבל בסוף אני אומרת, ואני כאן יושבת

ורוצה להבין את הקול של הציבור. הציבור הוא רוצה לדעת ודאות. הוא רוצה שפעם אחת, פעם בלא יודעת, בחודש, פעם בחודש וחצי, תצא איזה סטטוס, איזה סקירה, מה קורה, לאן אנחנו הולכים מה מצבנו, כמה חברות הצלחנו להביא לירושלים. עם כמה אנחנו עומדים בקשר. שוב אני עכשיו נותנת את זה בכותרות. אבל אני אומרת לך שגם משפחות צעירות וגם צעירים שנמצאים עכשיו באקדמיה וגם צעירים שנכנסו עכשיו לאקדמיה בפתיחת השנה הם רוצים לדעת ודאות. מה קורה, לאיפה אנחנו הולכים, מה יהיה פה עוד שלוש שנים מה יהיה פה עוד חמש מה יהיה פה עוד עשר ומה קורה עכשיו. אפילו ברמה הזאת שדיברנו פעם קודמת וזה בתהליכים ודיברנו על זה גם אנחנו, ברמת ה GIS להבין, GIS של חברות הייטק איפה יושבות, איפה יושבים סטארטאפים. מצרך נדרש, מיפוי כזה. לכן הפנייה שלי הייתה להארלי כמי שבאמת ממונה על הפיתוח העסקי בירושלים, ואני חושבת שדווקא זה הזדמנות מצוינת להתחיל לעשות את זה, כשיש עכשיו תוכניות מאוד משמעותיות שנמצאות על הפרק. בשותפות עם הרבה מאוד גורמים, לדחוף את הדבר הזה קדימה. דווקא בגלל שזה עניין של ניהול שצריך את כל השותפים. אם נתעסק רק בלחשוב איך אנחנו ממפים את החברות ואיך אנחנו יוצרים איתם קשר, ואיך אנחנו זה, בסדר. גם זה דבר חשוב שיהיה לזה סיסטמטיות שאולי לא יודעת.

חגי רגב:

בסיס הניהול של זה, יכול להיות שצריך לעשות שולחנות עגולים קטנים. המנהל של כל (ל.ב) אני מגלה שהם שולחנות מה שנקרא סופר (ל.ב) שאין להם באמת תכלית, לא קורה בהם כלום באמת.

מרים סלע:

אבל זה לא מה שאנחנו אומרים. שולחנות עגולים אין בהם תוחלת, הם סתם. לא נותנים (ל.ב)

יהודה רוידינגר:

אבל אני רוצה להגיד משהו מרים.

מרים סלע:

רגע הילה יהודה רוצה.

מיכאל לברוב:

יהודה או נורי?

יהודה רוידינגר:

נורי זה כינוי, יהודה זה השם.

מיכאל לברוב:

אז למה אמרת (ל.ב) רושם אותך אורי אז

יהודה רוידינגר:

אף אחד לא יודע (ל.ב.) מה?

מיכאל לברוב:

זאת אומרת שעכשיו אני צריך לשנות את השם שלך

יהודה רוידינגר:

אבל יש פקודה כזאת שאתה כותב במקום מוחק גורי כותב יהודה, משנה את כל.

מיכאל לברוב:

עכשיו עשיתי

מרים סלע:

רגע אז יהודה תגיד ואז

יהודה רוידינגר:

בגילי המופלג למה (ל.ב.) אני חושב שדווקא מזה שאת רק שבועיים ושמעת פה כמה גורמים שונים רלוונטיים לנושא של הפיתוח העסקי המיטבי, של כל אזור עם כל המאפיינים שלו, עם האומנות במרחב הציבורי שזה לא רק לשים פסל יפה או משהו אלא באמת כל

מרים סלע:

ראייה כוללת.

יהודה רוידינגר:

כל הראייה, מי הקהל, מי הציבור, מי יגור באזור ומה יהיו המפעלים או המשרדים שיהיו באזור. באמת קיבלת פה גם, יש לך

מרים סלע:

ועוד לא שמעתם את רשות התעסוקה.

יהודה רוידינגר:

יש לך את הקשרים לכל האנשים שרלוונטיים.

הילה סמוליאנסקי:

היה על הגבול של דיון מזמן דיון

יהודה רוידינגר:

יפה אז אני חושב שראיתי פה את כל האנשים שרלוונטיים לתחומים האלה וכמו שאמרת בהתחלה שתשמחי לשמוע, עכשיו את יודעת את מי לזמן ובאמת בכל דבר כזה לשלב ולחשוב שכאילו אם אנחנו אומרים על אולי איזה גוף מתכלל, היא יכולה להיות הגוף המתכלל.

מרים סלע:

לגמרי.

הילה סמוליאנסקי:

היא לגמרי הגוף המתכלל.

יהודה רוידינגר:

מה? יפה אבל לתכלל את כן. את כל מה שפה היה בשולחן.

איילה לונדנר:

אני ממש ממש שמחה שבאתי לדיון הזה, כמו שראית כיבדתי אותו בנוכחותי מההתחלה, כי יואל אבן זימן אותי בדיוק בנושא הזה לשיבה מעכשיו לעכשיו אז התנצלתי בפני מרים, הגעתי מההתחלה ועד הסוף, שמעתי הכל, גם כתבתי לי הערות ולגמרי בכוונתי להיכנס לכל הנושאים שנוגעים לפיתוח עסקי ולבנות תוכנית עבודה ולעמוד בה.

יהודה רוידינגר:

יפה מאוד.

מרים סלע:

בסדר אנחנו

יהודה רוידינגר:

בסוף נעשה ועדה רק איתנו.

מרים סלע:

באמת אבל אני באמת חושבת שיש פה הזדמנות מאוד משמעותית לייצר אסטרטגיה כוללת, יהודה אתה מסכים איתי נכון? יש פה הזדמנות לעשות אסטרטגיה כוללת כי אמרתי בפתח הוועדה, אנחנו לא היינו בתנופת בנייה כזאת אף פעם. ואם אנחנו לא ננתב את הכוחות, אז או שיהיה קניבליזם של יזמים שרודפים אחרי חברות וכל אחד מנסה להביא את שלו ואין לזה ייחודיות ובידול, או שכמו שחגי אומר, או שננהל את זה וזה יהיה משהו שהוא באמת מייצר אימפקט מאוד מאוד משמעותי

וכזה שהוא לא בלאסטינג, שהוא איך אומרים בעברית, בר קיימא. הכוונה היא גם בדיוק לייצר תשתית בת קיימא, כל המתודולוגיה של הנושא הזה.

יהודה רוידינגר:

נכון.

הילה סמוליאנסקי:

מהמם.

מרים סלע:

יופי אז תודה רבה לכולם, תודה לכל המתייחסים. נעשה ונצליח.

איילה לונדנר:

דרור תשלח לי איזה כמה אפשרויות

דרור לאופר:

ביקשתי האמת.